

SVENSK Fallskärmsport

SVENSKA FALLSKÄRMSFÖRBUNDETS MEDLEMSMAGASIN

Världsrekord i USA

Nyfiken på - Ola Johansson
Förbundskonferensen

Got saved by your **CYPRES**? Your cutter is on us!*

If you would like to have your CYPRES cutter for free
after a save*, simply become part of our story:
<https://www.cypres.aero/contact/submit-your-save-story/>

*specific rules apply

Relationen till sporten – som ett kärleksförhållande

Hoppssäsongen är slut och den långa vintern väntar runt hörnet. För mig personligen har det blivit ganska få hopp gjorda i år och inte så mycket umgänge på klubben som tidigare år heller. Efter den senaste dödsolyckan, som skedde på hemma-klubben, har tanken slagit mig igen, om hoppningen är något jag vill fortsätta med. En ganska rimlig och naturlig tanke, som jag tror att många känner när något allvarligt hänt. Jag har varit 14 år i sporten och alldeles för många har förolyckats under den här tiden. Både hoppare jag inte kände och någon som stod mig nära. Det är svårt att förklara för vänner utanför sporten vad det är som gör att man ändå inte slutar med hoppningen.

Uttrycket ”risk and reward” har blivit ganska slitet och ibland håller inte argumentet ens för mig själv. Men ändå. Jag är inte längre en inbiten hoppare, om jag någonsin varit det, som köttar hundratals hopp, utvecklas och vill vara med överallt där något roligt händer. Jag är inte ens hopparen som hänger på klubben i tid och otid längre, som inte kan leva utan vännerna i fallskärmsfamiljen. Som nybliven hoppare blev man förälskad i sporten och människorna i den och den känslan hängde kvar de första åren, för att sedan övergå till en mer sansad kärlek till sporten och gemenskapen. De senaste åren skulle jag ljuga om jag inte erkände, att det periodvis ibland till och med känts som att det övergått till ett bittert gammalt äktenskap som man känner att man fastnat i. Men ändå.

För första gången på många år, förnyade jag inte direkt i oktober när ansökan för kommande år öppnades i SkyNet. Och för första gången har jag ingen idé eller plan över hur kommande säsong ska se ut, vad jag längtar till och vad jag har för mål. Och det kan kännas tomt, utan mening och frågan jag ställer mig igen är om hoppning fortfarande är något för mig och något jag vill fortsätta med. Jag har tänkt mycket på det och vet att mina tankar delas och delats med många genom åren. Vi har de senaste åren rekryterat färre nya medlemmar än

medlemmar som har valt att sluta, vilket har visat sig i det sjunkande antalet medlemmar.

Den stående frågan på förbundets årliga konferens har alltid varit; hur ska vi rekrytera och behålla våra medlemmar, och det var även temat på årets konferens. Tillväxt. I år kände jag mig lite träffad och nästan lite skyldig. För att jag tänkt tanken att kanske sluta hoppa.

Men ändå. Det är här det är så svårt att förklara för sina vänner utanför hoppningen vad det är som gör att man ändå väljer att stanna. För mig handlar det mest om det jag inte vill vara utan. De få hopp per år som skänker det där fullständiga lyckoruset, den starka känslan av frihet, spänning och glädje och till sist gemenskapen med människor som delar samma upplevelse. Det kan vara, och är, en obeskrivlig känsla som bara vi förstår som delar den. Och jag vill inte vara utan den, inte nästa år heller.

I det här numret kan du läsa om det mesta som kom upp på årets förbundskonferens. Du kan också läsa om våra duktiga tävlande som fortsätter att leverera på internationell nivå. Ola Johansson är en av dem som brinner för tävling och wingsuit-hoppningen. Han tävlar med framgång och delar med sig av sin kunskap och erfarenhet till alla som vill. Läs om Ola i porträttserien Nyfiken På.

Och tills vi ses igen, ha en fin vinter, ta hand om varandra, fortsatt att hålla kontakten, värva nya medlemmar. Till dig som känner dig tveksam inför nästa säsong vill jag be att ställa dig samma fråga som jag har gjort: – Vill jag verkligen vara utan det här? Och svaret kommer att bli Nej!

Vi i redaktionen önskar er alla en riktigt god jul och ett gott nytt år.

Penny

Innehållsförteckning

- 4 Kalendariet, notiser
- 6 RI-spalten
- 7 Vad fick dig att börja hoppa?
- 8 Ordförandespalten
- 9 Världsrekord i USA
- 10 Förbundskonferensen
- 14 Statistiken
- 15 Fyra frågor
- 16 Nyfiken På – Ola Johansson
- 21 In memoriam – Aleksandr Viatkin
- 22 SM i Tiomanna Speedformation
- 24 Redaktionen grillar – Susana Leal
- 25 Årets BAS-kurs
- 26 VM
- 30 Militär höghöjdshoppning

Foto: Gustavo Cabana

Sommarminnen - här ett tubhopp från sommarhoppning i Skåne.

Ansvarig utgivare

Jens Grahn
jens.grahn@sff.se
Svenska Fallskärmsförbundet

Layout, originalarbete,
bildredigering och distribution:
Ljungbergs Tryckeri,
anna.ohrbecker@ljungbergs.se

Annonser

SFF kansli
021-41 41 10
info@sff.se

Signerade artiklar

Signerade artiklar speglar författarens bild av verkligheten och inte nödvändigtvis Svenska Fallskärmsförbundets.

Insänt material

Redaktionen ansvarar endast för beställt material. Vi förbehåller oss rätten att redigera insända texter och bilder. Godkännande av publicering i SFS är samtidigt publiceringsgodkännande av det tryckta materialet som en lågupplöst PDF-fil på hemsida för SFF eller SFS.

Preliminära utgivningsveckor för 2025

nr.1 v.17
nr.2 v.29
nr.3 v.40
nr.4 v.51

Adressändring

Medlemmar i Svenska Fallskärmsförbundet, samt övriga mattagare och prenumeranter skickar adressändring till SFF, info@sff.se

Prenumeration

Icke medlemmar som önskar prenumerera på Svensk Fallskärmsport kontakter SFF:s kansli, se kontakttuppgifter nedan. Pris för fyra nummer inom Sverige: 500 kr.

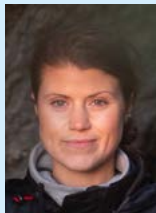
Svenska Fallskärmsförbundet

Pontus Widéns väg 18
722 23 Västerås
Telefon: 021-414110
E-post: info@sff.se
Hemsida: www.sff.se

Redaktörer

Penny Robertson-Pearce

Pixine Lyckner

Solveig Klug

Kalendariet

Med reservation för ändringar

Februari:

8 Sista inlämningsdag för motioner inför SFF Riksstämman

Mars:

8 Riksstämman

April:

4-6	HL-kurs	FKCG
4-6	AFF reccurency	FKCG
9-13	HM-kurs Norra	FKA
9-13	HM-kurs Södra	SYD
9-13	KL-kurs	SYD
11-13	AFF reccurency	SYD
14-15	AFF steg 2 Vindtunnel	Bodyflight, Bromma
18-20	AFF reccurency	FKA

Maj:

12-16	Tandemkurs och examination	FHS
26-30	AFF examination	SF

Juli:

14-17	SM/NM i Wingsuit	FKCG
28-31	SM i CP, frifallsgrenar	SF

September:

12-13	SM Tiomanna	FKA
--------------	-------------	-----

Ny ordförande i Materielkommittén

Håkan Andersson, som har varit ordförande i Materielkommittén, MK, under ett par år har valt att avsluta sitt ideella uppdrag. Vi tackar Håkan för stort engagemang och ett väl genomfört arbete. Robert Alasuutari, som varit aktiv i MK flera år, tar över som ordförande i kommittén. Även Johanna Nihlén och Henrik Raimér kommer att ingå i MK framöver. Det planeras för ett kontrollantmöte i början av 2025.

Robert Alasuutari, ny ordförande i MK

Ny uppdelning inom flygsportförbundet

Under hösten har Svenska Flygsportförbundet avvecklat sina existerande distrikt och skapat tre nya. De tre nya distrikten är Norrlands Flygsportförbund, Svealands Flygsportförbund och Götalands Flygsportförbund. Fallskärmsbörningen är representerad i två av dessa styrelser. Narit Pidokrajt är invald i styrelsen i Götalands FSF och Penny Robertson-Pearce i Svealands FSF.

Skies Call, en dikt ur ett litterärt verk, känt inom fallskärmsvärlden.

"Man small, Why fall, Skies call, Thats all"

Vi lät AI göra en tolkning av dikten och tycker att AI lyckades ganska bra.

AI: "Den korta versen du nämner verkar vara en poetisk reflektion över fallskärmsbörningen. Här är en möjlig tolkning:

- "Man small": Människan upplevs liten i det stora himlavalvet.
- "Why fall": Frågan ställs kanske om varför någon skulle välja att falla från himlen (som i fallskärmsbörningen), en existentiell fråga om varför vi söker sådana extrema upplevelser.
- "Skies call": Himlen "kallar", som om det finns en lockelse eller dragningskraft till höjderna och till att hoppa ut.
- "That's all": En enkel förklaring – det kanske handlar om frihet, spänning, eller att svara på denna inre kallelse från himlen.

Texten fångar kanske känslan av den mänskliga strävan efter att testa gränser, söka äventyr och känna sig liten, men fri, i det stora himlavalvet. Det kan vara ett kreativt uttryck för fallskärmsbörningens upplevelse!"

Hör av dig till info@sff.se om du vet vem som skrivit det litterära verket. Du kan vinna en snygg tröja med dikten i tryck.

Rutiner kring reseersättning och utbetalning av arvoden

Vid resor i samband med exempelvis förbundskurser gäller följande:

- SFF betalar reseersättning för kostnader som överstiger 1000 kr per person. Det vill säga kostar en tågbiljett 1100 kr, betalar SFF 100 kr. För resor med bil utgår milersättning på 25 kr per mil för fordonet om det är tre deltagare eller fler i bilen. Är det färre än tre deltagare utgår endast 15 kr per mil. Billigast färdstätt gäller.
- Samtliga anspråk på reseersättning görs genom anmälande klubb. Det innebär att anspråk på reseersättning ska lämnas till respektive klubbs kassör. Klubben skickar sedan en samlad faktura till SFF för utbetalning.
- Anspråk skickas via mejl eller post i fakturaform till SFF kansli, info@sff.se senast 30 dagar efter avslutad kurs.
- Reseersättningar betalas som regel ut inom två veckor.

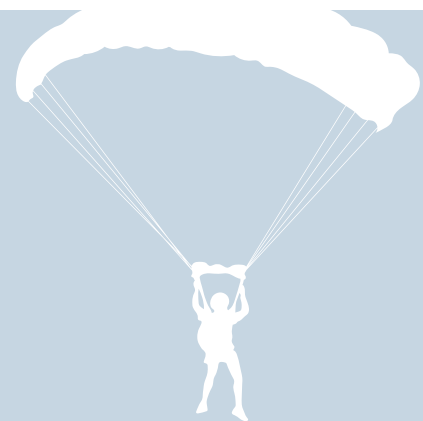
För arvoden till förbundskursledare, examinatore med mera gäller följande:

- Utbetalning av arvode sker en gång per månad, den 25:e. Anspråk måste vara inskickat senast den 15:e för att komma med i månadens utbetalning.
- Anspråk ska skickas in snarast, dock senast 30 dagar efter avslutad kurs.

Ung talang 2024

Svenska Flygsportförbundet söker årligen talanger till deras elit talangprogram och man nominerar sig själv genom att fylla i formuläret på Flygsports hemsida, www.flygsport.se. Med en talang avses en person som har det lilla extra, som vill bli bättre och som lägger ner tid på sin hoppning för att bli bättre. För 2024 fick SFF 49 000 kronor att fördela. Nedan presenteras de som får ta del av årets talangprogram. Sista ansökningsdag för talangprogrammet 2025 är 31 januari.

Itay Allalouf	FKA	Wingsuit	7350
Leonthin Strömberg	FKA	Wingsuit	7350
Olle Falk	SF	Dynamic 2W	7350
Oliver Lantz	SF	FS4	7350
Leanne Bouwman	LFK	FS4	9800
Saga Grentzelius	LFK	VFS	9800

Ny gästlicens för utländska hoppare

Till nästa säsong kommer SFF införa en gästlicens för utländska hoppare med en avgift som täcker de försäkringskostnader förbundet har, när de hoppar i Sverige. Avgiften som klubbarna får ta in blir 400 kronor och försäkringen/gästlicensen kommer att gälla i 90 dagar. Mer information kring hur detta ska lösas praktiskt kommer att gå ut till klubbarna inför säsongen 2025.

INFORMATION OM SFF:S FÖRSÄKRING

Fritt fall för dig, inte för familjen och ekonomin

Söderberg & Partners skräddarsydd försäkringspaket, i samarbete med Svenska Fallskärmsförbundet, ger dig trygghet och ekonomiskt skydd. Oavsett om du är nybörjare eller erfaren hoppare, kan olyckor ske. Genom din licens är du försäkrad via Svenska Fallskärmsförbundet. Grundförsäkringen gäller vid all hoppning i Sverige och till viss del utomlands.

Viktig information för dig som tänkt hoppa utomlands!

I Sverige ger samhället ett visst ekonomiskt skydd om olyckan skulle inträffa. Tyvärr erbjuder detta skyddsnät liten eller ingen trygghet, i flera av våra grannländer. För att undvika risken att bli nekad möjligheten att hoppa eller att stå utan tillräckligt skydd, erbjuder vi dig möjligheten att utöka den kollektiva grundförsäkringen med både liv- och olycksfallsbelopp.

Nedan har vi sammanställt både grundförsäkringen och det valbara tillägget.

OMFATTNING	GRUNDFÖRSÄKRING	UTÖKAD OMFATTNING
Försäkringen gäller i:	Hela världen	-
Ansvar gentemot tredje person (alt. 1 500.000m Euro)	15 000 000 kr	-
Utgifter för läke-, tandskade- och resekostnader	1 000 000 kr	-
Anhörigs resa till svårt skadad eller avliden	15 000 kr	-
Ersättning för rehabiliteringskostnader	50 000 kr	-
Ersättning för krishantering vid svårt olycksfall	15 000 kr	-
Ersättning för tillhörigheter i samband med olycksfall	5 000 kr	-
Olycksfallsersättning vid dödsfall	25 000 kr	525 000 kr
Olycksfallsersättning vid invaliditet 5-50%	250 000 kr	750 000 kr
Olycksfallsersättning vid invaliditet >50%	500 000 kr	1 000 000 kr
Självrisk för tillhörigheter	750 kr	-

Kontakta oss så hjälper vi dig att se över och förbättra ditt skydd gruppforsakring@soderbergpartners.se 036-580 15 80

RI-spalten

"Har vi vänt trenden?" – var rubriken på förra spalten. Vi måste vända trenden är temat den här gången.

Vi har precis genomfört 2024 års förbundskonferens, traditionsenligt lokaliserad i Karlsborg med stöd av Försvarsmakten. Stort tack för det. All logistik har som vanligt planerats och genomförts på ett fantastiskt sätt av Penny och det gör det möjligt för både Ordförande- och CI-sidan att bara koncentrera sig på det gemensamma arbetet.

Det är ett lätt jobb att vara Riksinstruktör med den oerhört kompetenta och erfarna grupp av chefsinstruktörer som representerade klubbarna. Vi hade mycket bra och konstruktiva diskussioner om den gångna säsongen, om trender i risker och olyckor som vi i dag ser tydligt genom det mycket effektiva rapporteringssystemet. Vi ser en påtaglig ökning av olyckor och skador som måste stävjas, främst genom attityd- och kulturförändringar och genom en ökad regelefterlevnad. I vissa fall krävs det också regeländringar.

SBF, vårt regelverk, tillhör inte "förbundet". SBF tillhör klubbar och CI. "Förbundet" det vill säga RI och USK (Utbildnings- och säkerhetskommittén) är bara förvaltare och garant för efterlevnad av det vi gemensamt kommit fram till ska gälla. SBF är vårt gemensamma regelverk som har till uppgift att skydda oss från att skada oss själva eller våra hoppkompisar. För att ett regelverk ska få vikt och betydelse, är det min uppfattning att det måste komma "nerifrån och upp" och inte tvärtom. USK har därför presenterat en del förslag på ändringar i SBF, först till referensgruppen som består av förbundsinstruktörerna och nu under konferensen till CI-gruppen. Det är chefsinstruktörerna som enskilt och gemensamt ska tillse att vi alla kan utöva vår idrott utmanande och framåtsträvande, men ändå säkert och tryggt. Vår målsättning är att SBF ska revideras med en två-årscykel, med nästa revisionstillfälle i mars 2025. Den kommer då att innehålla de regeländringar som CI-gruppen, RI och USK, gemensamt kommit fram till. Vi alla hoppas att vi genom den rutinen ska kunna öka regelefterlevnaden inom hoppningen.

För vi har regler. Bra regler. Komplexa regler. Ibland utdaterade regler som var viktiga förr, men inte är lika relevanta nu och därför behöver ändras, uppdateras eller tas bort. Men generellt har vi regler som effektivt borde ha förhindrat den absoluta majoriteten av de olyckor och skador vi haft under säsongen 2024. Problemet är att "vi" inte följer dem. Eller "vi" gör aktiva val om vilka regler vi enskilt eller som grupp tycker är viktiga att efterleva.

Eftersom vi har ett nytt digitalt rapporteringssystem är det svårt att dra statistiskt hållbara slutsatser av bara en säsong, eftersom vi sannolikt har ett stort mörkertal i siffror från tidigare år, men några saker kan vi konstatera redan nu.

2024 hade vi 41 skador som krävde läkarvård (17 frakturer och 4 multitrauma), varav 5 frakturer i samband med tandem, jämfört med 20 skador rapporterade under 2023.

Vi har tre allvarliga olyckor, varav en med dödlig utgång, i samband med högfartslandning (HFL) - där samtliga sannolikt kunnat undvikas med regelefterlevnad av HFL-reglerna i SBF.

Bland de klubbar som bedriver en aktiv verksamhet (mer än 1000 hopp) har vi en skillnad i rapporteringsfrekvens mellan 1/102 och 1/551 rapport/antal hopp. Skillnaden är stor trots att det borde vara ungefär samma antal skador, incidenter och tillbud per hopp. Vi kan i alla fall, med säkerhet, konstatera att den klubb med lägst ratio i rapportering inte reflekteras motsvarande i statistik gällande skador eller reservdrag/hopp. Det är alltså mer sannolikt en fråga om rapporteringskultur än reflektion över verkliga händelser.

Vi kan konstatera att vi har ett stort antal rapporter gällande landningar/utelandningar 48 procent, utrustningsrelaterade tillbud 27 procent och tillbud gällande separation/kollision i frifall 13 procent.

De inkomna rapporterna är ett otroligt viktigt hjälpmedel för att vi som organisation ska kunna jobba effektivt med vårt systematiska säkerhetsarbete och tidigt kunna se trender och tendenser som kan motverkas genom ett medvetandegörande. Även genom regeländringar och utbildningsinsatser, både direkt under pågående säsong och på sikt genom förändringar i utbildningsplaner och regelverk. Det är alltså viktigt att skriva rapporter, för vår egen skull, och den enskilda rapporten är kanske inte alltid viktig som sådan, men som en del av annan rapportering, från andra klubbar, kan den utgöra del av mycket viktig information. Vi välkomnar alltså rutinen som införts på några klubbar att tilldelad rapport ska fyllas i innan man manifesterar för nästa hopp. Det tar bara några minuter och säkerställer att det inte glöms bort.

Bland inkomna rapporter finns det en typ av hoppning som sticker ut och utgör en ökad risk och det är "inhopp" det vill säga planerade utelandningar (landningar utanför skolfält). Inhopp är i dag inte reglerat särskilt i SBF, men en enig CI-grupp beslutar att det måste regleras. Vi har under säsongen haft ett flertal mycket allvarliga tillbud i samband med inhopp där vi haft både hoppare som landat långt ut i havet, landat på en ö långt från avsedd landningsplats och vid ett annat tillfälle fem hoppare, som hänger långt över vatten och precis når land. Ingen av hopparna hade flytväst och vi kunde därför lika gärna ha räknat

sju drunknade i årets statistik. Det får inte ske... Vi kommer därför reglera genomförande av "planerad landning utanför godkänt skolfält", det vill säga inhopp, till samma regelverk som gäller för uppvisning (SBF 402:11) med undantag för krav på tillstånd från Polismyndigheten. Dock ska alla andra krav och förberedelser i SBF:en följas för genomförande av alla inhopp.

Avslutningsvis vill jag tacka alla för en fantastisk hoppssäsong 2024. Det känns som att vi tillsammans vände trenden. Vi minskar fortfarande i medlemsantal, men inte lika mycket som vi gjort tidigare år. Vi ökade antalet hopp, antalet tandemhopp och antalet elevhopp jämfört med 2023. Vi har genomfört ett metodförsök avseende utbildning som har fallit väl ut och kommer öppna nya dörrar för att göra utbildning till fallskärmsbärande mer tillgänglig och förhoppningsvis även billigare. Vi planerar för genomförandet av ett 70-årsjubileum, där alla kommer få möjlighet att delta i firandet. Framför allt har vi precis genomfört en mycket produktiv förbunds konferens som genererade mängder av bra

förslag och idéer som nu skall realiseras både centralt och lokalt. Det känns som att vi äntligen har lite mer vind i seglen. Orosmolnet på himlen är tävlingsverksamheten och vår SM-status, men jag är säker på att vi kommer över även det hindret. Från CI-sidan har vi utmanat SFF:s styrelse med att delta med minst ett lag i FS4, och med detta utmanar vi även alla klubbar på samma sätt. Säkert ska vi fortsätta vara en idrott. Säkert ska vi tävla. Så ladda batterierna under vintervilan med målsättning att fortsätta vår gynnsamma utveckling under 2025 och göra just 2025 till året vi återskapade SM till en "fallskärms-event" man inte vill missa, med deltagande lag från alla klubbar och sedan kröna säsongen med ett minnesvärt 70-årsfirande.

Blue skies

Joakim Berlin
- Riksinstruktör
Svenska Fallskärmsförbundet

Vad fick dig att börja hoppa?

På årets BAS-kurs på Bosön var det runt 60 nya hoppare som samlades. Under helgen fick de nya insikter, nya bekanskap och möjlighet att diskutera och lära om det mesta inom fallskärmsbärande. Här har vi valt ut tre personer från olika klubbar som fått svara på några frågor.

Vad fick dig att börja hoppa?
Vad är dina mål under nästa säsong?
Vad var det bästa med BAS-kursen?

Sandro Bernini, Fallskärmsklubben Syd

1. För mig var det en "mitt i livet kris" som gjorde att jag ville prova något nytt. I stället för att ta ett MC-kort blev jag sugen på att göra ett tandemhopp. Min fru gav mig ett hopp i present för tre år sedan och på den vägen är det. Jag blev biten direkt och anmälde mig på en kurs som jag gick två veckor senare. Efter det har det hunnit bli ungefär 300 hopp.
2. Nästa år vill jag lära mig att friflyga. Jag kommer att spendera en del tid i tunneln i vinter, eftersom jag vill lära mig både head up och head down. Jag tycker också att trackinghopp är väldigt roligt och vill göra mer av det. Kanske det leder till att hoppa wingsuit någon gång i framtiden.
3. Jag hade inga förväntningar alls på kursen, eftersom jag är engelsktalande och osäker på hur mycket jag skulle kunna tillgodogöra mig. Men jag har blivit positivt överraskad och det har varit fantastiskt. Det har varit kul att få träffa kursledare, vår riksinstruktör Jocke och Penny på kansliet för att få ansikten på dem som man annars bara sett på bild i tidningen eller haft mejlkontakt med. Extra roligt också att lära känna många andra hoppare och det har varit väldigt bra diskussioner. Mitt synsätt på säkerhet och ansvar har definitivt utvecklats.

Thang Duong Fallskärmsklubben Dala

1. Jag hade en nära vän som började hoppa 2023 och sedan pratade han så gott om hoppningen och värvade mig helt enkelt. Jag gick kurs i maj i år och har gjort 65 hopp efter utbildningen.
2. Jag vill bli en säkrare hoppare och lära mig mer om maghoppning. Jag vill jobba på att kontrollera kroppen i frifall och även prova att friflyga lite.
3. Genom att djupdyka i tidigare incidenter och olyckor känner jag att jag lärt mig mer om hur jag ska undvika att liknande händelser sker igen, för mig eller andra hoppare. Det var bra att få möjlighet att prata om det och reflektera i en öppen miljö.

Linnea Apelman Stockholms Fallskärmsklubb

1. Jag bodde nära ett flygfält i Norrtälje när jag växte upp och har alltid varit lite nyfiken på flygsport. För något år sedan började jag prata med kompisar om att jag ville börja hoppa fallskärm. En av mina kompisar gick en kurs i år och då åkte jag till Gryttjöm för att hälsa på, och passade på att göra ett tandemhopp. Det var jättekul och jag anmälde mig på kurs direkt. Jag gick den sista kursen för säsongen i slutet av juli och har hunnit göra 50 hopp totalt nu.
2. Jag vill lära mig att friflyga i head up till att börja med. Jag vill också hälsa på och hoppa i alla klubbar runt om i Sverige nästa år.
3. Att träffa andra hoppare och kursledare från hela Sverige har varit jätteroligt. Vi har utbytt en massa erfarenheter med varandra.

Ordförandespalten

Kära fallskärmshoppare och vänner.

Nu när julen närmar sig och vi blickar tillbaka på ett händelserikt år, vill jag börja med att skicka varma julkänningar till er alla. Det har varit ett år av utveckling och gemenskap, och jag ser med stolthet på det engagemang och den vilja till samarbete som ni alla har visat.

Tyvärr har vi också haft en tragisk olycka under hösten, där en av våra medlemmar lämnat oss alldeles för tidigt. Mina tankar går till alla de nära och kära som inte kommer att fira sin jul med allas vår Aleksandr. Jag vill också rikta ett innerligt tack till alla er som gjort allt ni kunnat för Aleksanders familj och varandra i den svåra situationen.

Året har också bjudit på ett antal höjdpunkter. Flera av dem kan ni läsa mer om i det här numret av tidningen. En av årets höjdpunkter för mig personligen var vår förbundskonferens. Där möttes representanter från klubbar och förbund för att dela erfarenheter och idéer. Tillsammans har vi lyssnat och lärt av varandra, och det är tydligt att vi står starkare tillsammans. Genom att se framåt och aktivt diskutera hur vi kan stärka vår verksamhet, har vi lagt grunden för framtiden. Denna konferens har gett oss den inspiration och det fokus vi behöver för att växa som organisation.

Ett gott exempel på saker som kommit fram i diskussionerna är det 100-hopsprogram för nyblivna A-certare som utvecklats hos FKCG och som rönt stort intresse hos alla oss andra. Genom att vi tar till oss det initiativet har vi ett verktyg för att strukturerat omvandla nyblivna hoppares energi till bättre hoppförmåga, och kanske även en gnista till ökat tävlande framöver.

Men vårt arbete slutar inte här. Vi fortsätter att hitta lösningar tillsammans och ser på nya sätt att förbättra kommunikationen och effektiviteten inom förbundet. Ett konkret steg framåt är att strukturera våra ordförandedemöten mer genomtänkt, där vi framöver bjuder in relevanta personer för att ge oss den information och de insikter som behövs för att fatta kloka beslut. Genom att göra detta skapar vi en starkare och mer effektiv plattform för dialog, vilket gynnar alla våra medlemmar.

Som en frivillig försvarsorganisation har vi en unik roll att spela, även om vi idag saknar relevanta uppdrag. Vi har förmågor och kompetenser som är ovärderliga och som borde vara efterfrågade i vårt samhälle. Därför kommer vi nu att arbeta mer offensivt för att tydliggöra och lyfta fram dessa styrkor. Vi ser stora möjligheter att bidra, inte bara till vårt försvar utan också till säkerheten i samhället i stort, och vi är redo att ta oss an denna utmaning.

Med detta sagt vill jag önska er alla en riktigt God Jul och ett Gott Nytt År! Jag ser fram emot ett spännande 2025, där vi tillsammans fortsätter att utvecklas och nå nya höjder – både på marken och i luften.

Med hopp om lugna vindar
och en riktigt God Jul,

/Amos Hedberg

SFF profilkläder

Bästa presentförslaget! Kanske som en försenad julklapp, nyårspresent eller till någon som fyller år i början av nästa år. Våra sköna funktionströjor passar till exempel utmärkt på gymmet och mössorna är alldeles lagom vid småkyliga vinterdagar.

Profiltröja

En prisvärd rundhalsad, interlockstickad funktionströja i 100 % polyester. Plagget är infärgat med en metod som påverkar miljön mindre och ger bättre färgbeständighet. Oeko-tex certifierad.

Märke: Printer Red flag Active wear-

Färg: Marinblå

Tryck: SFF logga på höger ärm och vänster bröst

Storlekar: Dam XS-XXXL, Herr XS-5XL

Profilmössa

Märke: New Wave

Clique Saco

Beskrivning:

Modern mössa i dubbel single jersey.

Färger: Marinblå, royalblå, mörkgrå, röd, vit, rosa, grön

Tryck: SFF logga mitt fram

Storlek: En storlek

Profilkeps

Märke: Clique, Texas cap

Beskrivning: Twillkeps i 100%

bomull med kardborrejustering baktill

Färg: Marinblå

Tryck: SFF logga i gult mitt fram

Storlek: En storlek

Profilbuff

Märke: Beechfield, "Morf"

Beskrivning: Sömlöst, skönt material som andas

Färg: Marinblå

Tryck: SFF logga i gult

Storlek: En storlek

SFF-pin

Beställning, betalning och leverans

Beställ: Mejla till info@sff.se.
- Uppge namn, adress, artikel, färg och storlek

Betalning: Swisha till 123 319 9353 - Uppge namn, artikel

Leverans: Din beställning hanteras och postas inom två veckor om den finns i lager. I annat fall blir du meddelad om längre leveranstid. Leverans sker via post.

Mellan formationerna måste samtliga grepp släppas innan grepp i nästa formation tas.

Nytt världsrekord!

Text: Pixine Lyckner

Eliten inom maghoppning samlades i Arizona den 6:e november för att sätta nytt världsrekord i Total Break Sequential, TBS, och på fjärde försöket satt det. 151 ytterst skillade hoppare ur totalt sju flygplan satte en formation, bröt helt, det vill säga släppte alla grepp, och gjorde sedan nästa formation. Utvalda hoppare från totalt 27 länder var med och satte rekordet och Sverige representerades av Filippa Ebersjö, Peter Ekström, Sven Mörtberg, Thomas 'Tummen' Biel, Ulf Liljenbäck och Zoltan Hübsch. Även svenska Niklas Hemlin, som emigrerade till USA 1999 för att satsa helhjärtat på hoppningen, var med som coach och organisatör. Laget Arizona Airspeed, som han tävlat med sedan 2010, var arrangörerna bakom eventet tillsammans med europeiska trion Power Games.

“Rekordet blir en perfekt avslutning på 14 år med laget Arizona Airspeed”, berättar Niklas när han ringer från ett soligt Arizona med klarblå himmel och 23 grader den 12:e november. “Det är dags att gå vidare nu och lämna över laget till de yngre förmågorna”, fortsätter han och anser sig vara mycket lyckligt lottad. “Det har varit en oerhört häftig resa med Arizona Airspeed och tre VM-guld”, skrattar han.

Initiativet till rekordet kom från Niklas och han var även den som initierade fjolårets TBS-rekord

med tre poäng på 108 hoppare. På frågan vad som händer nu, om han ska planera ytterligare rekord, ler han och berättar att han just nu kan välja och vraka mellan uppdragen. Och att hans plan är att coacha Golden Knights till VM-guld och bygga ett tunnellag att utmana både Golden Knights och Arizona Airspeed med.

”Rekordevenemanget var mycket välorganiserat och uttagningen av hoppare var klockren”, berättar Sven Mörtberg. “Snabbt gick vi från en stor grupp individer till ett fokuserat lag med ett tydligt mål. Jag blir extra stolt och glad över att vi denna gång var hela sex svenskar som var uttagna och fick vara med på rekordet – stort grattis till Zoltan och Tummen som erövrade sitt första FAI världsrekord!” fortsätter Sven. ”Piloterna imponerade stort när de flög tre Skyvans och fyra Twin Otter i V-formation och lyckades hålla samma avstånd hopp efter hopp!” fortsätter han.

Filippa Ebersjö, en av de 31 kvinnorna i rekordet berättar. “Jag är imponerad av lagkaptenerna och deras inställning – de var där för vår skull och gjorde allt för att vi skulle kunna fokusera 100 procent på hoppet. Pete Allum, som jag hade förmånen att vara i grupp med, var otroligt ödmjuk och gav värdefull feedback. Organisatörerna hade valt ut otroligt skickliga hoppare,

Svenska delegationen och Niklas Hemlin, från vänster: Sven Mörtberg, Thomas 'Tummen' Biel, Peter Ekström, Niklas Hemlin, Ulf Liljenbäck, Zoltan Hübsch och Filippa Ebersjö.

och redan från början kände jag att det här kan vi fixa. Potentialen fanns där, men det är ändå långt ifrån en självklarhet att det ska bli världsrekord. Jobbet måste fortfarande göras, av varenda individ, under ett och samma hopp. Och det gjorde vi!” Filippa har tidigare satt världsrekord med damer och var då ensam om att representera Sverige. “Det här var en väldigt häftig upplevelse och det var extra fint att få dela den med övriga svenskar” säger hon och fortsätter med ett leende, “och det var väldigt coolt att få hoppa med så många av sina idoler och att få världsrekordhoppet signerat av ett antal världsmästare i 4-mannahoppning och andra legender!” ■

Tidigare Total Break Sequential (TBS)-rekord:

TBS 2 formationer 130 hoppare från 2019 (Sven Mörtberg och Peter Ekström deltog).

TBS 3 formationer 108 hoppare från 2023 (Sven Mörtberg och Peter Ekström deltog).

SFF:s ordförande Amos Hedberg sammanfattar trafikljussuppgiften.

Årets ordförandekonferens – Trafikljusmodellen tar hoppssverige in i framtiden

Text: Penny Robertson-Pearce och Anna Oscarson

Varje år i november hålls förbundskonferens för Svenska Fallskärmsförbundet i Karlsborg, som är Sveriges reservhuvudstad och säte för Fallskärmsjägarskolan. Alla klubbarnas ordförande och chefsinstruktörer bjuds in. I år var alla Sveriges aktiva klubbar representerade förutom Umeå Fallskärmsklubb och Östersunds Fallskärmsklubb.

Medlemssiffrorna har under flera år minskat men i år har kurvan planat ut, om än på en låg nivå. Antalet hopp har också ökat mot föregående år.

”Det är positivt men för tidigt att säga om det är en tillfällighet eller om trenden har vänt”, säger Amos Hedberg, förbundsordförande.

På ordförandesidan togs ett nytt grepp för att ta tag i situationen, och det sjöd av engagemang och konstruktiva diskussioner. Att arbeta tillsammans som ett förbund och hjälpa åt kommer att krävas för att överleva de utmaningar fallskärmsverige nu står inför.

Tyst minut för Aleksandr

Helgen inleddes med en tyst minut för vår omkomne hoppkompis Aleksandr Viatkin från Fallskärmsklubben Aros. Klubbens nyblivne ordförande Anders Lundberg berättade om en uppskattad klubbmedlem som inte längre finns bland oss.

Chefsinstruktörerna och ordförandena delades sedan upp i två separata konferensrum och ordförandena fick ta del av det ekonomiska

läget i SFF. Kassör Stefan Nilsson visade att år 2024 ser ut att gå med ett rejält minus. Enligt prognosen närmare bestämt 465 000 kronor. ”Vi hade budgeterat för ett minus på 220 000 kronor”, säger han.

Anledningen till den försämrade ekonomin är i första hand att vi budgeterat med ett något högre medlemsantal. Förbundets försäkring är också en fråga som brukar komma upp till diskussion varje konferens. Det lutar åt att försäkringen kommer att höjas med 5-10 procent nästa år. Tandemförsäkringen kommer därför att behöva höjas.

Försäkringen

En diskussion som har varit uppe tidigare men som nu åter aktualiserats är huruvida det går

Minnesbord för Aleksandr Viatkin.

att dela upp försäkringen så att man kan välja att ha en försäkring som bara gäller i Sverige eller en som även gäller utomlands. Förhoppningen med det är att kunna få en billigare försäkring om man ändå bara hoppar i Sverige.

”En farhåga har varit att de som åker utomlands glömmar att de inte har försäkringskydd och hamnar i en svår situation om något skulle hända”, säger Stefan Nilsson.

Ett förslag som kom upp var att undersöka möjligheten att samverka med de andra nordiska länderna kring försäkringen.

Tävlingsintresset måste öka

Intresset för att tävla har dalat på senare år. I kombination med att Riksidrottsförbundet ändrar kriterierna för vad som krävs för att få kalla en tävling svenskt mästerskap, riskerar de flesta av våra grenar att inte nå upp till det. Inte ens den lägre nivån, riksmästerskap, klarar flera grenar av i dagsläget.

”Vi måste öka tävlingsintresset”, säger Lena Kaulanen, ordförande i tävlingskommittén.

Ordförandena var överens om att ett bra sätt kan vara att anordna smätävlingar ute på de egna klubbarna. Redan förra året fick alla klubbar i uppdrag att utse en tävlingsansvarig i varje klubb. Något som inte hörsammades. Nu tas ett omtag i frågan och alla ordförande är tävlingsansvariga fram tills en annan person har utsetts i klubben.

Sedan förra året hörs alla ordförande och styrelsen en gång i månaden för att diskutera diverse frågor. Frågan om tävlingsansvariga kommer att tas upp på nästa möte.

”Det är bra att vi får upp det här med tävling på agendan”, säger Tobias Pontvik, ordförande i Stockholms Fallskärmsklubb. Med en förhoppning om ökat tävlingsintresse kommer även fler domare att behövas. Den som är intresserad och vill veta mer kan kontakta Zeljko Tanaskovic i Tävlingskommittén.

Trafikljus ska visa vägen

För att få en bild av hur läget ser ut i fallskärmsverige fick ordförandena svara på ett stort antal frågor kring allt från ekonomi till marknadsföring. Svaren presenterades enligt ”trafikljusmodellen”. Det vill säga att klubbarna fick fylla i om deras klubb hade grönt, gult eller rött ljus när det gällde olika bitar av verksamheten. De skulle också skriva ner vilka åtgärder som behövde vidtas och om de har något stödbehov.

Fr v Eneas Hållsten, SFK, Tobias Pontvik, SE, Johan Janzén, FKA och Fanny Olsson, GOF.

När det gällde organisation hade både Gotland och Halmstad rött. Båda klubbarna har få medlemmar och saknar flygplan. Ekonomin i Sveriges klubbar verkar ändå vara relativt god, vilket överraskade en smula.

Fallskärmsklubben Cirrus Göteborg startade inför årets säsong något som de kallar för 100-hoppsprogrammet. Det är en uppstyrd uppföljning av elevutbildningen som syftar till att de nykläckta A-certarna ska utvecklas för att bli bättre och säkrare hoppare och att ha något att göra i luften. Allt för att de förhoppningsvis ska stanna i sporten längre. Programmet har presenterats i ett tidigare nummer av SFS. Fler klubbar är intresserade av att följa FKCG:s exempel.

Marknadsföring

När det gäller marknadsföring använder sig de flesta klubbar av sociala medier med varierande resultat. Linköpings Fallskärmsklubb brukar lotta ut ett tandemhopp ett par gånger per år till någon som gillar och delar deras inlägg. Det ger stor spridning.

SFF har anlitat FKCG-hopparen Felix Olofsson, som förutom filmen till förbundets hemsida och sociala medier, har producerat en film om hur det är att vara elev. Den kommer att distribueras till samtliga klubbar inom kort.

Något annat som kan hjälpa till att få fler att få upp ögonen för fallskärmsporten är att arrangera uppvisningar och inhopp på väl valda ställen.

Det finns ett globalt arrangemang som anordnas varje år den 12 juli – World Skydiving Day.

Några klubbar hakade på det i somras, men inför 2025 är tanken att försöka göra det ännu större och bjuda in media.

SFF firar 70 år 2025

Svenska Fallskärmsförbundets 70-årsjubileum står för dörren och nästa år är det dags. De flesta detaljer är tillbaka på ritbordet, men den nya övergripande planen presenterades av Penny, som kommer att ha en sammanhållande funktion gällande organisationen.

Datum är ännu ej fastställt men det lutar åt ett datum i augusti, vilket skapar goda förutsättningar för nästan en hel säsons förberedelser och träning inför rekordet. Sven Mörtberg kommer att vara ansvarig för själva rekordförsöket och det planeras en 35-manna med två poäng. Platsen kommer att vara Gärdet i Stockholm och det kommer att finnas möjlighet för hoppare från hela Sverige att delta och göra ett minnesvärt hopp över huvudstaden. På Gärdet är planen att SFF ska ha ett stort informationstält, där även klubbar har möjlighet att profilera sina verksamheter. Foodtrucks ska säkerställa att allmänheten, organisation och hoppare kommer att kunna äta och fika. Förhoppningen är att eventet lockar många besökare och potentiella nya tandemkunder och elever. Tanken är att det också ska bedrivas en del tandemverksamhet med fokus att bjuda in olika kända personer för ett gratis hopp och i gengäld locka dit både media och

besökare. Dagen kommer att avslutas med en jubileumsmiddag någonstans i Stockholm där alla som vill har möjlighet att anmäla sig för att delta.

Målet är att komma ut med information, inbjudan och möjlighet att anmäla sig i början på nästa år, ungefär i samband med Riksstämman i mars. Håll ögonen öppna och gå inte miste om att vara med på årets roligaste event!

SFF och klubbarna skärper till drogpolicyn

Det är allmänt känt att det finns en drogproblematik i samhället som omfattar cirka tolv procent av Sveriges befolkning. Detta avspeglas dessvärre även i vår sport, även om det finns en tydligt uttalad drogpolicy både inom SFF och i klubbarna att droganvändning är förbjudet enligt lag och otillåtet i samband med hoppning enligt SBF.

Trots det identifierar vi problem där oroliga medlemmar hör av sig till SFF om att det förekommer droganvändning på vissa klubbar. Transportstyrelsen, TS, sammanställde enkäten om flygsäkerhet, som gick ut till medlemmarna i våras, där oroväckande många uttryckt oro för förekomst av droger. TS ställer därför ganska givet frågan till förbundet om vad vi har för handlingsplan.

På konferensen togs ämnet upp med alla deltagare, och alla klubbar var överens om att nya krafttag kan behövas. Den stora delen av arbetet i klubbarna är de förebyggande åtgärderna gällande klubbkultur, värdegrunder och rutiner. Men där problem uppstår behöver också en handlingsplan finnas för hur de medlemmar som använder droger ska hanteras. Det diskuterades att vissa klubbar med framgång infört alkotester för alla som jobbar med hoppning inför dagens första lift.

Här kan såklart stickprov göras bland vanliga medlemmar också, och det skulle även kunna omfatta drogtest. Andra ganska enkla medel är att använda Flygsportförbundets online utbildningar som kallas "vaccinera klubben" och "ren vinnare".

Ett tips från SFF, som en klubb hakat på, är att bjuda in hundenheter inom polisen som behöver platser att träna sina narkotikahundar på. De kan då utan förbehåll dyka upp på klubben och öva, vilket skulle kunna vara en förebyggande åtgärd för att stävja förekomst av droger på klubbens område och i lokalerna.

SFF styrelse, RI och USK kommer att ta fram en plan för förebyggande åtgärder samt vilka påföljder och konsekvenser som ska gälla, för medlemmar som bryter mot förbundets drogpolicy. Den kommer sannolikt implementeras inför hoppssäsongen 2025. ■

CI-konferensen

Text: Penny Robertson-Pearce

Det var högt i tak och alla hade möjlighet att komma till tals när riksinstruktören Joakim Berlin lyfte planerade regeländringar i SBF och andra förslag som Utbildnings- och säkerhetskommittén tagit fram gällande utbildning och säkerhet. Möjligheten att få vara medbestämmande och tycka till innan förändringarna är fastställda uppskattades av många chefsinstruktörer.

Ett genomgående tema under helgen var regelefterlevnad. Det finns ett väl utarbetat svenskt regelverk, men problemet är att det inte alltid efterlevs. När Jocke presenterade statistiken står det klart att vi i Sverige, trots alla ambitioner att det ska bedrivas säker hoppning, statistiskt sett är ett av de farligaste länderna i världen att hoppa i. I år har SFF ett dödsfall på drygt 63 000 hopp. I USPA har de ett dödsfall på 390 000 hopp. Det väcker en hel del tankar. Att många olyckor som skett i Sverige har varit kopplade till högfartslandningar är ett faktum, inte minst under det gångna året.

Högfartslandningar, HFL

Det finns ett tydligt incitament att se över regelverket gällande HFL, men framför allt utbildningsdelen och ett obligatoriskt mentorskap samt en utökad möjlighet till kontroll. Det som hänt de senaste åren är också en normglidning vad gäller kalotter. Många hoppare går över till sin första HP-kalott, som jämförelsevis är större än de allra minsta som finns på marknaden, men som fortfarande

är en betydligt vassare skärm med helt andra egenskaper än vad de tidigare hoppat med. Den skillnaden underskattas grovt och många vill påbörja för svåra manövrar för tidigt.

Ändringar gällande grundutbildningen

Fastställt inför nästa år är att utöka antalet hopp som en elev behöver göra för att få sitt A-cert. Oavsett utbildningsform kommer det att krävas minst 25 hopp. De existerande utbildningsformerna kommer att modifieras så att de omfattar ett antal ensamhopp och HM-hopp så att alla gör lika många hopp. Nytt är att det även kommer att omfatta ett låghöjdshopp som ska vara på 1000 meter och inte får vara högre.

Under 2024 gjordes även ett pilotförsök att utbilda elever enligt USPA:s modell och till nästa år kommer klubbarna få möjlighet att utbilda enligt den modellen om de vill. Sara Hall, som är Sveriges enda godkända Safety Director för USPA i Sverige, kom till Karlsborg

för att berätta mer i detalj om upplägget. I stora drag är utbildningen upplagd på följande sätt:

1. Grundkurs på plats 1–3 dagar i mindre grupp. Som minst får kursen vara åtta timmar och omfattar då allt eleven behöver veta inför sitt första hopp.
2. Teoriprov och reservdragsexamination ska vara godkänt före första hopp.
3. De 25 utbildningshopp delas upp i åtta olika block med nyttillkommen teori i samband med varje block.
4. Hoppen görs med AFF-instruktörer inledningsvis och mot slutet med HM-instruktörer, som i USPA omnämns som coacher.
5. Alla hopp ska vara godkända och varje hopp innehåller en rad punkter som checkas av i ett utbildningskort. När hela utbildningen är genomförd avslutas det med det sista hopp som är utcheckning av en AFF-instruktör.

Foto: Anna Oscarson

Engagemanget var stort hos chefsinstruktörerna.

För att tillämpa den här utbildningsformen i Sverige kommer det under vintern att tas fram en utbildningsplan och material för att kunna påbörja detta under nästa säsong. Planen är att lägga in utbildningskort i SkyNet för att för enkla godkännande av varje hopp och block.

Det nya upplägget innebär också att kursledare och AFF-instruktör blir en och samma person. De svenska AFF-instruktörer som i dag inte har KL-behörighet kommer därför att erbjudas en kompletterande utbildning under 2025.

Kvalitetssäkring och kontroll

Att det är svårt att kontrollera regelefterlevnad är särskilt påtagligt i en större klubb eller när hoppare gästhoppar någon annanstans. Några bra tips kom upp på konferensen som till exempel att ha ett klistermärke man kan sätta på en hjälm som fått ett godkänt kameramontage av sin CI. Det skulle även på sikt kunna vara så att man fick en färgad stripe, som sätts på benremmen på riggen, som visar vilka typ av HFL landningar mentorn har godkänt att man får göra.

Robert Alasuutari, CI i FKCG, presenterade det 100-hopsprogram som tagits fram på klubben som ger A-certarna en meningsfull och planerad hoppning i sina första hundra hopp. Det innebär också att man stärker kunskaper i maghoppning innan nya hoppare börjar med friflygning och vinkel.

Det diskuterades också hur SFF ska kunna kvalitetssäkra och säkerställa att alla AFF-instruktörer är i god hoppform och upprätthåller alla nödvändiga färdigheter. Ett förslag var att införa obligatoriskt deltagande på AFF-recurrency minst vart tredje år, där förutom träning, även ett examinationshopp ska ingå.

Ändringar på gång i SBF

SBF:en kommer att uppdateras till nästa år och det innebär en del nyheter och justeringar. Ett exempel gäller medicinsk tjänstbarhetsbedömning och urvalstest för att bli tandeminstruktör där RI, USK och Medicinkommittén kommer att se över dessa rutiner inför nästa säsong. Vissa utbildningar kommer att genomgå en förändring och förbättring till

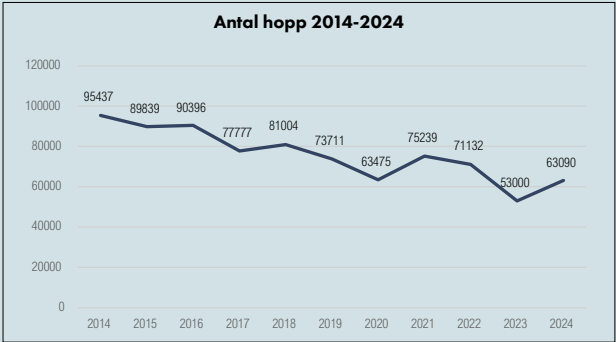
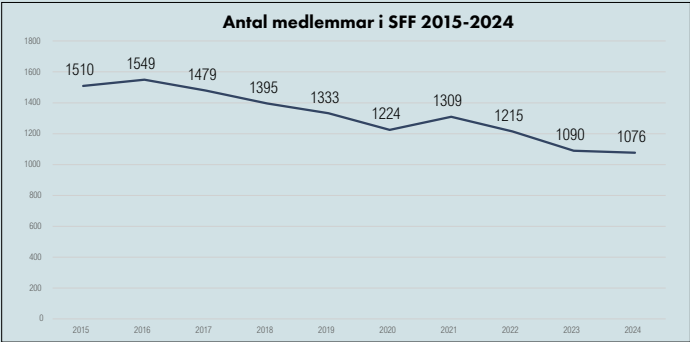
nästa år. Det gäller främst hoppmästarutbildningen och kalottutbildningarna samt utbildning för att bli kalottinstruktör och liftchef.

Ett förslag är att man måste gå en grundläggande kalottutbildning för att kunna ansöka om B-cert. Nytt gällande utrustning är att det inte längre är tillåtet att hoppa i tvådelad klädsel under sina första 100 hopp.

Gällande inhopp kommer detta att regleras hårdare framöver. I stort sett kommer samma regler som för uppvisningshopp att tillämpas, bland annat att det krävs en uppvisningsledare (i stället för bara HL). Kraven för att utbilda sig till uppvisningsledare kommer också att höjas.

Från nästa år kommer även behörighet för att göra tandemuppvisningshopp regleras hårdare. Det kommer att krävas att en tandeminstruktör återtar sin behörighet (TU) varje år genom att uppvisa god förmåga till precisionslandning och att minst 15 tandemhopp ska vara gjorda innevarande säsong, innan man får göra uppvisningshopp. ■

Året i siffror

Hoppstatistik alla klubbar alla hopp 2024

Klubb	Konv	AFF	SFU	utb.gästev	Övning	Tandem	TandemPax	Video	Uppvisning	Helikopter	Tävling	ballong	Total inkl. kvartal 4
FKCG	0	0	402	0	8864	957	957	251	10	23	0	0	11464
FHS	0	0	92	0	1815	125	125	76	0	0	0	0	2233
FKA	0	205	0	0	5945	1253	1253	775	0	0	0	0	9431
FKD	411	0	0	0	2116	127	127	49	12	0	85	0	2927
HFSK	0	0	0	0	115	62	62	23	0	0	0	0	262
LFK	0	0	149	0	2220	298	298	186	20	0	0	11	3182
SF	0	752	0	0	15689	1009	1009	478	0	0	414	0	19351
SFF	0	0	0	0	237	0	0	0	0	45	0	0	282
SFK	0	120	4	4	4384	650	650	280	6	0	0	0	6098
SÖFK	8	0	0	0	171	60	60	41	3	0	0	0	343
SUFK	4	15	21	0	618	132	132	37	0	0	0	0	959
SYD	0	182	0	0	4998	470	470	227	0	0	0	0	6347
UFK	0	0	3	0	76	64	64	0	4	0	0	0	211
	423	1274	671	4	47248	5207	5207	2423	55	68	499	11	63090

Årets statistik visar att den nedgång gällande antal medlemmar och antal hopp som de senaste åren visat, försiktigt planat ut och nu ser vi lite ljusare på framtiden. SFF hoppas att detta inte bara är en tillfällighet utan att det förhoppningsvis vänder nu.

Text: Penny Robertson-Pearce

2024 är vi 1074 medlemmar vilket innebär en minskning med en procent jämfört med i fjol. Trots att det är en minskning är det ändå positivt jämfört med de senaste åren, då SFF nästan minskat med tio procent per år. En del klubbar ligger kvar på ett stabilt medlemsantal, några har minskat, men de som sticker ut i ökat antal medlemmar är Fallskärmsklubben Dala och Fallskärmsklubben Cirrus Göteborg (FKCG). Målsättningen är fortfarande att rekrytera fler nya elever i landets alla klubbar tillsammans med åtgärder för att behålla de medlemmar vi har. Det är en rimlig målsättning att vi ska kunna stiga i medlemsantal de kommande åren. I många år har kvinnor utgjort 20 procent av medlemsantalet i SFF, men i år har det minskat med en procent.

Antal hopp

I år har det gjorts 63 090 hopp, vilket är en ökning med drygt 10 000 hopp jämfört med 2023. Av dessa hopp är 5 207 hopp tandemexitar, vilket också visar på en ökning av tandemverksamheten. I stort sett har alla klubbar haft mer hoppning i år jämfört med förra året, förutom Skåneklubbarna. Kanske finns det förklarliga skäl i att två jämnstora klubbar, med två stora flygplan, är belägna med bara fyra mils avstånd mellan varandra. Dessutom drabbades inte

Skåne lika hårt av dåligt hoppväder som övriga Sverige i fjol, då övriga klubbar gjorde rekordlåg antal hopp. Den klubb som sticker ut och har ökat med flest antal hopp är FKCG rekordmånga 11464 hopp under 2024.

Av alla hopp som görs är 17 procent tandem, inkluderat slotter för både instruktör och passagerare, fyra procent elevhoppning och tandemvideo samt 75 procent A-D hoppning. Så har fördelningen i stort sett ut de senaste åren.

Nyregistreringar

Under 2024 har det i SkyNet registrerats 200 nya hoppare. Det omfattar förutom elever en del konverteringar av utländska licenser. Den stora frågan är alltid hur många av de elever som registreras, som faktiskt blir klara med sin hopp-utbildning och ansöker om A-cert. Det finns egentligen ingen mening med att grundutbilda nya hoppare i stora mängder om man inte får fullvärdiga medlemmar som blir kvar i sporten. I många fall är det lättare för en liten klubb med få elever att behålla dem jämfört med en större klubb där många elever riskerar att försvinna i mängden utan en hundraprocentig uppföljning. Det ställer stora krav på elevansvariga och instruktörer i dessa klubbar.

Gällande instruktörsutbildningar i år har det varit ett något avtagande intresse att utbilda sig till hoppmästare och AFF-instruktör samt tandem. Däremot har hoppledarkurserna haft dubbelt så många anmällda i år jämfört med 2023.

Tävlingsdeltagande

De senaste åren har SFF börjat kartlägga antalet tävlande varje år. Detta eftersom trenden pekar nedåt och vissa grenar inte ens uppfyllt SM-status de senaste åren. Med skärpta kriterier från Flygspportförbundet inför 2025 behöver tävlingsdeltagandet öka markant för att inte fallskärmsbrottning som sport helt ska förlora SM-status. Den enda grenen som i många år har ett konsekvent deltagarantal är SM i tiomanna speed formation, där det i snitt är 60 deltagare per år, det vill säga sex lag.

En utmaning för klubbarna är ju att ta hand om sina medlemmar för att behålla dem i sporten. Genom att satsa på fler klubbävlingar skänker det meningsfullhet, glädje och gemenskap, så att fler medlemmar stannar kvar. Det behöver inte nödvändigtvis leda till stora tävlingssatsningar, inte ens till tävlande utanför den egna klubben. Det finns ett egenvärde i sig att börja skapa en bredd på klubbnivå, där tävling blir ett självklart inslag. ■

Fyra Frågor

Text: Penny Robertson-Pearce

I det här numret har vi ställt fyra frågor till fyra deltagare på årets förbundskonferens

1. Vad är det bästa du tar med dig från årets förbundskonferens?
2. Vilket tycker du var den viktigaste frågan/punkten under helgen?
3. Vad tycker du är den största utmaningen framåt för din klubb? Och för SFF?
4. Om SFF skulle prioritera en enda sak nästa år, vad tycker du att det skulle vara?

Tobias Pontvik

**ordförande i
Stockholms Fallskärmsklubb**

1. Kunskapsdelning mellan klubbarna i Sverige. Exempelvis 100-hoppsprogrammet som FKCG jobbat fram och välkomnat fler att ta del av. Samt det faktum att vi vänt den negativa trenden och börjar öka igen i både hopp och antal hoppare.
2. Hur vi kan växa i fallskärmsverige genom mer samarbeten mellan klubbar samt att vi tar med oss vikten av att vi måste få fler tävlande för att kunna fortsätta vara en sport.
3. Öka medlemmarnas engagemang och ideella glöd samt öka vår försäljning av tandem.
4. Stöd för att skapa fler tävlande lag i Sverige.

Foto: Privat arkiv

Ulrika Nyberg

**representant för
Sundsvalls Fallskärmsklubb
på CI-konferensen**

1. Självklart att få träffa alla godingar med tanke på att jag inte varit så aktiv i sommar. Jag var ju lite inhoppare för min bror, Thomas Nyberg som är CI, så det var första gången jag var på en sådan här konferens och det var mycket givande.
2. Den viktigaste punkten för mig, som jag tyckte att vi lade bra tid på, var skadestatistiken och hur vi ska kunna få bukt med att skadorna ökar. Vi såg över regler i SBF och pratade om sjukvårdsmateriel som finns på klubbarna. Den frågan brinner jag lite extra för eftersom jag jobbar inom sjukvården. Jag tycker det är viktigt att vi utbildar medlemmarna i hur man faktiskt använder allt i sjukvårdsväskan på rätt sätt, så de kan känna sig trygga med det, om en olycka händer.
3. I min lilla klubb är det hur vi ska växa och få en ännu starkare ekonomi. Fler medlemmar och ett flygplan skulle ju underlätta, men för att få det ena så behövs det andra.
4. Oj, det är en svår fråga. Ändringar i SBF för tydlighet och för att underlätta så att det blir så bra som möjligt för klubbarna att bedriva sin verksamhet. Vi har ju olika förutsättningar från norr till söder.

Foto: Privat arkiv

Joppe de Kort

**chefsinstruktör i
Linköpings Fallskärmsklubb**

1. Trots att det varit några tuffa år i fallskärmsverige de senaste åren, är det härligt att se att det finns ett så stort driv och engagemang. Det är det som gör att man vågar tro på framtiden.
2. Som CI skulle jag säga punkten gällande regelefterlevnad. Jag har uppmärksammat både i min egen och i andra klubbar att det är något vi måste jobba med. Chefsinstruktörerna har en viktig uppgift att verkligen se till att regler efterföljs.
3. Klubben vill fortsätta den goda säkerhetskulturen som råder, men ser en utmaning med tanke på ett stort generationsskifte. Vi ska hinna med en hel del kunskapsöverföring de kommande åren. Förbundets utmaning är helt klart tillväxt.
4. Viktigaste fokusområdet är att rekrytera och behålla medlemmar!

Foto: Privat arkiv

Jeanette Karlsson

**ordförande i
Fallskärmsklubben Syd**

1. Nya kontakter och bättre inblick i hur resterande klubbar i hoppssverige drivs.
2. Givande diskussioner om hur vi kan öka antalet medlemmar i SFF och i klubben, framför allt hur vi kan försöka behålla de nuvarande medlemmarna genom att erbjuda ett syfte så som tävling och så vidare.
3. Vår största utmaning är att lära klubben driva organisationen och att ge medlemmarna förståelse för hur de kan hjälpa till.
4. Att få medlemmarna att känna samhörighet med hoppssverige så att vi lättare kan jobba ihop på ett större plan.

Foto: Privat arkiv

A full-page photograph of a man standing in an orchard. He is wearing a dark blue t-shirt with a yellow crown logo and the text 'SWE' and 'CRAFT' on it, and blue denim shorts. He is standing in front of a large apple tree with many red apples. The background shows more trees and a grassy field.

OLA JOHANSSON

Ålder: 34

Bor: I villa utanför Alingsås

Familj: Sambon Malin Levin, mor, far och storebror

Antal hopp: 1850

Utrustning: Sife, Spectre 120 och wingsuit

Började hoppa: 2011

Klubb: Fallskärmsklubben Cirrus Göteborg, FKCG

Gör helst i frifall: Wingsuit samt ett par friflyg och storformationer per år

Andra intressen: Klättra, orientering, snickra, meka, spela golf

Det här vet ingen om mig: Hejare på att göra äkta småländsk ostkaka – från grunden

NYFIKEN PÅ

Ola Johansson

Han är en rastlös själ, men utstrålar ändå ett stabilt lugn och han är inte den som tar onödiga risker. Lite i bakgrunden är han där och snickrar, ena dagen på en altan någonstans, andra dagen på något i klubbhuset på Fallskärmsklubben Cirrus Göteborg i Vårgårda. För två år sedan lyftes han fram som "Stor grabb" för sina tävlingsinsatser. I dag är han Sveriges främste tävlande i wingsuit, flerfaldig svensk mästare och nyligen den allra första nordiska mästaren. Möt Ola Johansson!

Foto: Privat arkiv

Ola började tidigt att tävla i orientering.

Vi träffas en septemberkväll hemma hos Ola i villan ute på landet strax utanför Alingsås. Sambon Malin tar emot i dörren och det blir lite väntetid innan Ola kommer hem från jobbet som snickare. Ola har varit nere i Småland och byggt på en veranda.

– Kan jag ha den här tröjan, frågar han när han kommer innanför dörren.

Han byter strax till en mer representativ tröja, den han har när han representerar svenska landslaget, innan vi slår oss ner i soffan och pratar om hur han hamnade i fallskärmsvärlden. Vi börjar i Hestra i Småland där han växte upp. – Jag och en kompis pratade om att hoppa fallskärm på gymnasiet. Han hade gjort ett tandemhopp, men jag fick inte hoppa då, eftersom jag hade gjort en steloperation i ryggen för skolios, berättar han.

Det gick två år. Sedan bestämde han sig, 21 år gammal, för att anmäla sig till en kurs på Smålands Fallskärmsklubb som var den närmaste klubben. Det blev bottenapp, fullt på kursen. Det blev tji även på klubben i Halmstad. Men Fallskärmsklubben Cirrus Göteborg i Värghårda hade platser kvar. Ola berättar om det allra första hoppet.

– Jag minns att jag var extremt fokuserad på att göra allt rätt. Det var först när jag gjorde det första solohoppet som jag insåg hur kul det var, säger han.

Ola förbereder sin wingsuit.

Den första WS-overallen satte Ola på sig 2015.

Ola är överlag en fokuserad person och så fort han var klar med utbildningen, hade han siktet inställt på att bli tandemfotograf.

– Jag började filma på skoj och fick snart möjligheten att filma tandem uppe i Åre på vintern.

Startade eget för att ha råd att hoppa

För att hålla ekonomin flytande och för att ha råd att hoppa startade han, 25 år gammal, eget företag som snickare. De som vet vem han är känner honom som Ola Snickare.

Snickarådran har även märkts på klubben. Ända sedan han blev medlem i FKCG, har han pysslat på klubbstugan. Det vet nog inte alla medlemmar på klubben. För ett antal år sedan fick hangaren också ett lyft med hjälp av Ola, med heltäckningsmatta, ny tandemhörna, lektionssal och manifest.

Klubbstugan är dock ett gammalt medfaret hopplock av stugor och klubben har beslutat att bygga en ny. Ola ingår inte oväntat i den grupp som planerar för detta.

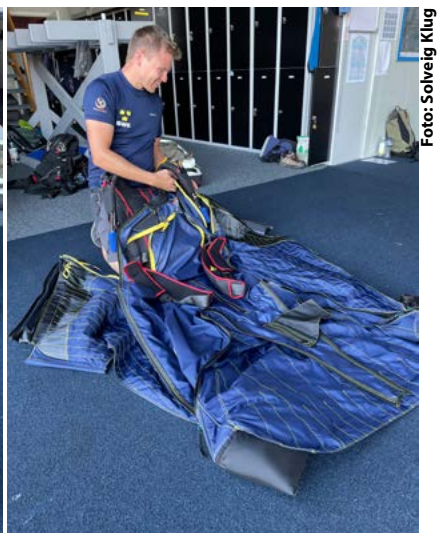

Foto: Solveig Klug

DANUTA HEDLUND, KLUBBKAMRAT

Jag lärde känna Ola när jag började hoppa 2015. Då var han 26 år gammal. Jag och jag tänkte vilken söt kille. Han är genomsnittlig, pålitlig och arbetsam. Han vet hur han vill ha saker och ser till att det blir så – men om det inte går kan han bli lite tjurig. Han är engagerad i klubben, men allt mer i Wingsuit-gemenskapen och drar ihop mysiga event och tävlingar. Ola är otroligt ödmjuk och lär gärna ut det han kan om Wingsuit, utan att skryta om sina meriter och ingen fråga är för liten för att ställas. I somras drog han ihop ett camp i Värghårda, där alla fick vara med, oavsett nivå och där vi förutom hoppningen åkte och bowlade och åt goda middagar tillsammans varje kväll. Det var uppskattat av alla!

Foto: Privat arkiv

Vi återvänder till fallskärms hoppningen

Det var klubbkamraten Marcus "Mackan" Olofsson som introducerade Ola i grenen efter att han några år tidigare fascinerats av hur kul det såg ut att traska omkring i en wingsuitdräkt. – Ända sedan första gången jag såg en Wingsuit har jag drömt om att kunna flyga fritt, berättar Ola.

Den första Wingsuiten satte han på sig 2015. Sedan dess är han helt biten.

– Av alla mina hopp är 98 procent Wingsuit, skojar Ola.

2018 ställde han upp i sitt första VM i Tjeckien och kom på tionde plats. Den placeringen och upplevelsen gav mersmak och han bestämde sig för att satsa på att tävla fullt ut.

I tävlingssammanhang har han sedan dess en diger meritlista: vinnare i SM åren 2021, 2022 och 2024. 2023 ställde han upp i EM och kom på nionde plats och i år blev han nordisk mästare.

Ola ger tips på kroppsposition till klubbkamraterna Michel Salomonsson och Danuta Hedlund.

Foto: Solveig Klug

Foto: Privat arkiv

Flera hoppare hakade på när Ola arrangerade ett wingsuitcamp.

Foto: Privat arkiv

Ola Johansson i luften med wingsuit.

Tog initiativ till Nordiska Mästerskapen

Nordiska Mästerskapen 2024 var faktiskt den allra första tävlingen som arrangerades mellan de nordiska länderna. Och den som drog igång den på riktigt var ingen mindre än Ola.

– Vi som tävlar i Wingsuit hade pratat om att arrangera Nordiska Mästerskapen i flera år, men det kom aldrig till skott. I år tog jag tag i det och gensvaret blev verkligen stort, med 13 anmälda från fem olika länder: Sverige, Norge, Finland och Danmark samt en deltagare från Kanada.

Tävlingen genomfördes på Skövde flygplats och avrundades med medaljutdelning på hemmaklubben i Vårgårda.

– Nu hoppas jag att det blir flera NM-tävlingar. Vi har visat hur det går att arrangera och att intresset finns bland de nordiska wingsuit-hopparna, säger Ola bestämt.

Ola har hittills alla svenska rekord i Wingsuit och förutom ett svenskt och nordiskt rekord i delgrenen Speed i Wingsuit Performance, har han även flest poäng i grenen Acro med laget Purple Pain. Han har även varit med i den största formationen i Wingsuit i Sverige, med nio personer.

Alla tävlingsmeriter inom SM, NM och VM har också placerat honom högt upp på listan över ”Stora grabbar och tjejer”, med nummer 124. Listan samlar alla svenska fallskärms hoppare som har tävlat och tagit medalj och finns på förbundets hemsida för den som är intresserad. – Att jag fick ta emot ”Stora grabbars och tjejers” märke är något jag faktiskt är rätt stolt över, säger han.

Pratar med alla och coachar gärna

Tävling är dock inte allt. När du träffar Ola på hoppfältet ser du honom ofta pyssla med sin Wingsuit, den han tävlar med är av det rejälare slaget. Ofta stannar han upp och tar sig tid att coacha andra hoppare som vill prova

på grenen. Han visar olika slags kroppspositioner och ger detaljerade tips. Men han pratar gärna om annat också. Han älskar helt enkelt att prata med alla på fältet.

Ola har också engagerat sig i större arrangemang för klubben. Inte minst i Angleweek, som samlar hoppare från hela världen på klubbens extrafält i Näsing utanför Strömstad. Första gången var 2014. Han brukar ställa upp som hoppladare under veckan.

Rastlös själ som behöver mycket att göra

Vi kommer in på vad han gör mer utanför hoppningen. För som den rastlösa själ han är behöver han alltid något att göra, så har det varit ända sedan han var liten. Ett stort intresse är orientering.

– Jag började orientera som fyraåring och det är ett fritidsintresse jag har gemensamt med min familj, berättar Ola, som sedan dess deltagit både i O-ringen flera gånger och tävlat i Italien, Frankrike och Skottland tillsammans med familjen. Sedan han träffade sambon Malin har han även fått med henne ut på orientering.

Ett annat intresse där han får utlopp för sin rastlöshet är att meka hemma i garaget. Där står ett par motorcyklar och en gammal Saab som gått över 40 000 mil.

– Jag lagar det mesta på bilen själv – och den fungerar än, berättar han stolt.

Motorcykelintresset fick honom också att under ett par år, 2013–2015, pausa snickerijobbet för att testa ett annat jobb. Det blev två år inom försvaret som trafiksoldat.

Andra intressen han har är att klättra, även det sitter i sedan barnsben.

– Min storebror tog med mig på sådant och vi klättrade och hoppade mellan klippor överallt. I dag är klättringen så klart mer organiserad.

Foto: Swindle

Ola Johansson i tävlings-wingsuit 2022.

PATRIK WALLBERG, KLUBBKAMRAT

Efter ett långt uppehåll från hoppningen bestämde jag mig för att börja hoppa igen 2015. Jag gick upp till klubbstugan hos FKCG och satte mig. Då kom Ola in. Han kände alla i klubben, men vi två hade ju inte träffats, och han frågade mig om jag var ny elev och skulle gå kurs. Han visste inte att jag hade 1500 hopp sedan 1998 då jag själv började hoppa. Vi pratade om olika slags hoppning och kom in på Herkules-boogie. Ola tyckte vi skulle dra ihop ett sådant. Jag förklarade att han inte kunde ana vilket arbete det skulle innebära.

Ola har alltid engagerat sig i klubben, precis som jag, i exempelvis klubbmästerskap, och inte minst i klubbstugan. Som person är han snäll, lugn, pålitlig och inspirerande. Han är den som tar kontakt och pratar med alla.

Foto: Solveig Klug

ERIK ANDREEN, WINGSUIT-KAMRAT OCH TÄVLINGS-KONKURRENT

Jag stötte på Ola första gången strax innan jag tog ett break från hoppningen 2013. Vi har haft sporadisk kontakt fram till 2023, då jag började hoppa igen, tack vare Olas tjat! Ola är en mycket talangfull wingsuithoppare, med den största ödmjukheten man kan tänka sig. Han är en person att lita på. Jag har en sak kvar – att slå honom på Tid i WS performance innan jag blir för gammal.

Foto: Privat arkiv

Foto: Mikael Kihlman

Ola gillar att pröva på olika extremsporter. Här testar han snowkite på Extremsport Gathering vid Riksgränsen.

Intressena som att köra motorcykel och klättra har han gemensamt med sin Malin. Och ett stort projekt som tillkommit är huset som de köpte för några år sedan. Det kräver sin snickare, men de tar en bit i taget och ger inte avkall på att hinna med sina andra intressen.

– Först hade vi tänkt hyra en lägenhet i Värghårda för att ha nära till hoppfältet, men när vi räknade på det kom vi fram till att det var billigare att köpa hus. Och här har vi nära till Alingsås, men får ändå det lantliga. I trädgården sköter jag potatisen och Malin tar hand om blommorna, skrattar han.

Hoppningen har öppnat upp världen

Vi svävar tillbaka och pratar om hoppningen igen. Vad betyder den?

– Jag har gjort en personlig resa och samtidigt blivit äldre. Jag är inte direkt en person som känner att jag behöver synas och höras mest, men hoppningen har öppnat upp världen för mig och idag har jag många vänner från olika delar av världen, förklarar Ola.

Ola Johansson på VM i USA 2024

Foto: Privat arkiv

När Ola var klar med utbildningen siktade han in sig på att bli kameraman.

Hur ser du på hoppningen i dag?

– Det positiva är själva gemenskapen och den goda stämningen, att alla tar hand om varandra oavsett ålder och bakgrund. På den negativa sidan ser jag att en del hoppare tycker att det är coolt att ta risker, och att mindre erfarna hoppare pushas till att göra saker de inte med säkerhet behärskar. Det kan också vara att de som driver på inte själva har hela bilden klar för sig. Det är så många faktorer som spelar in när det gäller säkerheten.

Som person har han själv alltid varit försiktig av sig och inte tagit onödiga risker. Han funderar en stund.

– Jag har faktiskt aldrig råkat ut för någon allvarigare skada när jag har hoppat fallskärm. Enda skadan av större mått var när jag vältte en motorcykel över foten och fick en fraktur.

Vad betyder hemmaklubben för dig?

– Det är en plats där du alltid kan vara och träffa folk som blir glada över att se dig.

Vad mer vill du göra inom hoppningen?

– Det skulle vara att få göra fler hopp från Hercules, jag har gjort ett hopp med wingsuit och det var verkligen häftigt. Jag fick en perfekt exit och flög upp cirka 50 meter över planet. En annan sak skulle vara att göra uppvisningshopp med flagga inför en stor publik.

Hur ser den perfekta hoppdagen ut?

– Det är när det är klarblå himmel och du kan gå upp i varannan lift, och när jag inte tränar, bara kan flyga runt och igenom fina, höga moln. Efteråt känner du dig mör i kroppen efter att ha pressat maximalt i två minuter i frifallet.

Vi bryter där för den här intervjustunden. Septembermörket har lagt sig där ute. Ola har en del att förbereda inför årets VM-satsning i Wingsuit Performance i USA i oktober. Jag lämnar den lilla gården och kör mot Alingsås. På vägen ser jag en älg i vägkanten. Jo, Ola och Malin bor verkligen i en lantlig idyll med allt som hör till, tänker jag.

Några veckor senare får vi resultatet från VM. Det blev en fantastisk 13:e plats och ett nytt svenskt rekord i Time. I sitt andra hopp i den grenen satte han tiden 92,7 sekunder. Och i Wingsuit Performance var han fjärde bäst av de europeiska deltagarna. Det är bara att gratulera!

Vad har han då för mål framöver?

– Jag fortsätter att satsa mot Nordiska mästerskapet nästa år och så blir det troligtvis även Världscupen och EM i Tjeckien också. Mitt mål är att slå fler rekord, säger han beslutsamt. ■

MICHEL SALOMONSSON, VÄN I LUFTEN OCH PÅ MARKEN

Foto: Privat arkiv

Jag har känt Ola i över ett decennium. Vi lärde känna varandra genom FKCG, och vi har hoppat tillsammans i flera klubbar runt om i Sverige och Europa. Vi har samlat på oss många fina minnen under dessa år, och det fortsätter vi att göra. Olas passion och energi, särskilt inom Wingsuit, smittar verkligen av sig. Har man en idé eller vill prova något nytt, lyssnar han alltid med entusiasm. Han är en av de främsta anledningarna till att jag fortfarande hoppar fallskärm och ständigt vill förbättra mig. Ola är inte bara en klubbkompis, han har dessutom varit ett stort stöd för mig och min familj. Vi har rest, skrattat och slitit tillsammans, byggt och lagat många saker, landat tio kilometer från dropzonen och jagat hans fallskärm mitt i staden i Portugal. Jag kan inte minnas en enda stund då vi har haft tråkigt tillsammans. Lustigt är att han var där och filmade de gånger jag behövde dra reserven (två gånger), och jag var där när det var hans tur. Något som inte många vet om Ola är hans djupa intresse för matlagning, särskilt fransk gastronomi. Hans Tarte Tatin är förmodligen en av de bästa jag smakat utanför Frankrike, och många med mig håller med.

Foto: Privat arkiv

In Memoriam Aleksandr Viatkin

Aleksandr Viatkin kom till Aros våren 2022. Han var ursprungligen från Ryssland med en utländsk hopplicens från Italien, som han senare konverterade till en svensk licens. Att hoppa och flyga fallskärm var bland det bästa han visste.

Alex var en glad och uppskattad hoppkompis. Hans leende var smittsamt och han blev aldrig arg eller upprörd utan var tålmodig, även när han blev flyttad till en senare lift. Alex hoppade med många olika personer, även de som var nyare, och delade med sig av sina erfarenheter. Utöver många hoppdagar på sommaren, kom Alex gärna ut till klubben efter jobbet på vardagar för att göra ett par kvällshopp. Ofta följde hans flickvän med dotter med ut till klubben och hängde på altanen med oss och hundarna.

Även om Alex redan var duktig, ville han ständigt bli bättre och lära sig nya saker. Friflygning och vinkelhopp var hans favoriter. Glädjen som han fick från hoppningen var så härlig att se!

Alex närvaro på klubben var självklar och vi saknar honom enormt mycket! Han var en omtyckt Arosmedlem och god hoppvän.

Må du vila i frid min vän och alltid få flyga fritt i en blå himmel med fluffiga vita moln.

Jennifer Lundberg, hoppkompis FKA

Gryttjom All-stars: övre raden fr v: Mark Wemhöner, Måns Burman, Peter Mårtensson, Katarina Sonnevi, Tobias Alsjö, Kenneth Arnell, Peter Törnestam. nedre raden fr v: Sven Mörtberg, Anders Brouzell, Ulf Liljenbäck. Reserv i laget var Thomas Biehl och kameraman Joakim Berlin är inte med på bilden.

Sex lag utmanade på årets SM i 10-manna Speed formation

Text: Solveig Klug

Två lag från Stockholm, två från Skåne, ett från Småland och från Norrland, ställde upp på årets SM i 10-manna Speed Formation i september. Inte otippat vann än en gång laget Gryttjom All-stars.

Jens Grahn, tävlingsledare, berättar:

– Tävlingen löpte på bra och vad roligt att så pass många lag ställde upp! Väderprognosen såg inte så lovande ut dagarna före tävlingen, men på torsdagen fick vi äntligen kanonväder och då kunde lagen träningshoppa.

– Tyvärr hade vi problem på fredagen med att få in resultaten löpande i bedömningsmodulen i InTime Scoring, vilket gjorde att lagen inte kunde bedöma om de skulle säkra sina hopp eller satsa. Vi fick hantera resultaten manuellt. Vi fick också göra tre omhopp på grund av kamerastrul. Och vinnarlaget åkte på en varning i två hopp då de två första hop-

parna kom ut bredvid varandra, så det blev tio sekunders avdrag.

Trots allt kunde alla fyra rundor betas av redan under fredagen.

Ulf Liljenbäck lagkapten i vinnarlaget om tävlingen:

– Rent prestationsmässigt gick det toppen för Gryttjom All-stars.

Han var dock inte nöjd med det strul som uppstod med tekniken, där de tävlande skulle se filmerna från hoppen och poängen för att kunna avgöra hur lagen skulle satsa i kommande hopp.

– Med 60 deltagare är det fallskärmsförbun-

dets största tävling och då tycker jag att det är dags att tävlingsgrenen får den kärlek den förtjänar, kommenterar han.

Johan Hellström i laget Norrlands No-stars som kom sist:

– Det var fantastiskt roligt med så många nya hoppare i tävlingen och det skapades mycket hopplust inför framtiden. Laget sattes ihop på initiativ av Arvid Selander, och mig veterligen har vi aldrig haft ett Norrlandslag med på SM tidigare.

Formationerna som lottades fram var:

Ottley Sword, Out-In, Hand Prop och Wedge.

Foto: Lennart Vestbom

Fast Scones: Andreas Mattsson, Erika Bergqvist, Tobias Hellmark, Johan Svensson, Marcus Hellberg, Jesper Forsman, Jenny Fransson, Gabriel Cederholm, Hillevi Gustafsson, Jonas Rahmberg.

Resultat sammanlagd tid och antal hoppare inne i formationerna totalt

1. Gryttjom All-Stars, SF: Tid 108, 83. Poäng: 40
2. Gryttjom Rapidos, SF: Tid 130,55. Poäng: 40
3. MassaNova, SYD: Tid 124,43. Poäng: 39
4. Fast Scones, SFK: Tid: 125,43. Poäng: 34
5. Fikaklubben, FHS: Tid: 155,17. Poäng: 31
6. Norrlands No-Stars, UFK: Tid: 160, 00. Poäng: 19

Foto: Lennart Vestbom

Fikaklubben: Henric Stodell, Filip Axelsson, Anton Idh, Peter Karlsson, Daniel Ingered, Magnus Svensson, Robin Johansson, Charlotte Isaksson, Joakim Isaksson, Thomas Isaksson.

Foto: Lennart Vestbom

Norrlands No-Stars: Johan Hellström, Mikael Andersson, Linda Vidman, Thomas Nyberg, Arvid Selander, Felix Holmertz, Vladislav Moskovkin, Beatrice Eriksson, Malin Nygren, Johanna Säfsten.

Foto: Lennart Vestbom

Gryttjom Rapidos: Catharina Gilljam, Tomas Stengård, Karin Lien, Frank Almenning, Alexander Luiga, Michael Fallström, Francesco Franzé, Lina Gardlow, Göran Schwarz, Annika Björnström, Linus Olofsson.

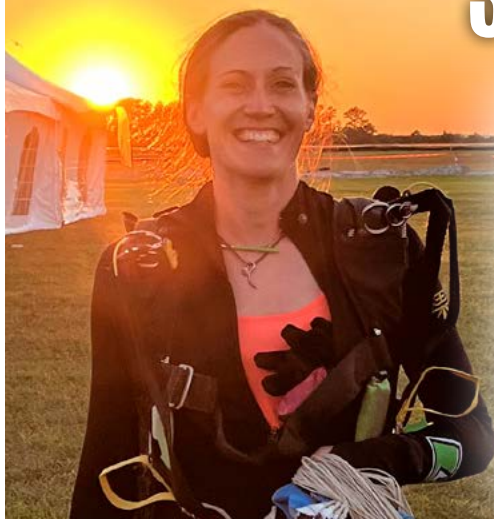

Foto: Lennart Vestbom

MassaNova: Cladius Natali, Fredrik Johnsson, Fredrik Pantorp, Hooman Ahoori, Rasmus Olofsson, Andreas Olsson, Alexander Andersson, Håkan Sköld, Victor Lars och Emil Svensson.

Redaktionen grillar Susana Leal

Text: Pixine Lyckner

All in eller ingenting, hästalskande Susana är livsglad, pratglad och envis. Och hon är snabb, såväl i tanken som i luften. Under VM i Beaufort i oktober satte hon personbästa och kammade tillsammans med lagkamraterna i landslaget i Speed Skydiving hem en femteplats. Vi ville veta mer om Susana och passade på att grilla henne med ett gäng snabba frågor.

Berätta om något otippat som du kan!

Jonglera. Jag ville absolut kunna det när jag var liten, så en dag på ett av sommarloven i lågstadiet tog jag tre av pappas tennisbollar och övade tills det satt. Vill minnas att det inte tog mer än ett par dagar innan jag hade hyfsad koll på det, men så var det också så gott som det enda jag gjorde de dagarna, haha.

Berätta om något otippat som du gjort!

Flyttade utomlands direkt efter gymnasiet.

Beskriv dig själv med tre ord!

Envis, omtänksam, lojal

Vad är det bästa du någonsin gjort i ditt liv?

Att flytta utomlands när jag var 19 var en ovärderlig erfarenhet där jag lärde mig otroligt mycket och samlade många bra erfarenheter.

Vad är ditt sämsta beslut någonsin?

Kan inte komma på något så där direkt. Självklart har jag ju tagit dåliga beslut men man lär sig och går vidare.

Vad har du för andra fritidsintressen utöver hoppningen?

Hästar var mitt första stora intresse även om de just nu fått ta ett steg tillbaka för hoppningen. Går gärna på konsert och älskar att resa och se nya platser. Hemma ger jag mig gärna ut på promenad i skogen och kommer inte sällan hem med en hink full med bär eller svamp.

Vilket är ditt favoritcitat?

"Either you're completely anal about it, or you don't give a shit". En av mina bästa vänners beskrivning av mig, ganska kort efter att vi lärde känna varandra, och den stämmer faktiskt fortfarande rätt bra såhär 20 år senare.

Vilka egenskaper uppskattar du hos andra?

Ärlighet och omtänksamhet.

Vilken är din favoritfilm genom tiderna?

Star Wars.

Vad är ditt bästa barndomsminne?

Alla minnen med mormor.

Vad gör dig riktigt arg och upprörd?

Falska människor, orättvisor. Teknik som inte vill som jag vill.

Vad har du för mål med hoppningen nästa år?

Nästa år är siktet inställt på SM hemma i Gryttjom och sen EM/World Cup i Österrike i slutet av augusti. Förutom det har jag som mål att skojhoppa mer säsongen 2025.

Vad är det bästa med hoppningen?

Speedfamiljen.

Vad är du riktigt bra på?

Är en jäkel på att backa med släp.

Vad är du riktigt dålig på?

Att be om hjälp.

Vad hade du för drömyrke när du var liten, och vad jobbar du med idag?

Det ändrades lite från dag till dag men några av de oftast förekommande var nog veterinär och astronaut. Nu jobbar jag med lastplanering och passagerarhantering på SAS Arlanda.

Hur många länder har du varit i?

20 ungefär.

Vilket är ditt värsta resminne?

Har faktiskt inga dåliga resminnen.

Vad är på toppen av din bucket list?

Det skulle väl kanske vara att resa mer till nya platser, har inte direkt någon bucket list.

Vad är det farligaste du har gjort?

Jobbat med unghästar i Tyskland. När de först kom till oss hade de knappt sett en människa tidigare. Det var lite onödigt spännande ibland, fick ett par rejäla åkturer som kunde slutat illa.

Vilken maträtt gör du när du får gäster?

Beror helt på vad det är för tillfälle och vilka som kommer, men troligen någon trevligare köttbit eller fisk med ett passande vin till.

Ge oss ett tips – valfri kategori!

Börja tävla, det är löjligt roligt!

Vilket är ditt favoritplagg?

Jeans.

Hur många platser har du bott på?

Oj, alldeles för många för att räkna. Bodde utomlands i nio år och flyttade väldigt mycket under den tiden, framförallt de tre sista åren. Tre olika länder har jag i alla fall bott i.

Vilken är din sämsta egenskap?

Jag har absolut inget tålamod.

Vad är du mest stolt över?

Att jag tog mitt fallskärmscert!

Nämn en bra bok du läst på sista tiden!

Det var tyvärr alldeles för länge sedan jag läste en bok nu, men "Lord of the rings" är alltid bra.

Vilket är ditt spirit animal?

Dutten, min lilla arga katt, som tyvärr inte finns med oss längre.

Vilket är det bästa råd du någonsin fått?

Tips från en kollega första dagen på Arlanda: "Kör inte in i något, men om du måste, sikta på något billigt som stolpar och vagnar". ■

Foto: Penny Robertson-Pearce

Hela BAS-kursen i trappan på Bosön.

Norskt besök på årets BAS-kurs

BAS-kursen hölls som vanligt på Bosön i Stockholm i mitten på november. Cirka 60 deltagare fördelat i fyra grupper deltog. I år fick kursen besök av Knut Lien, som är den norska motsvarigheten till RI i Norge, och chefsinstruktören Örjan Nilsen från Oslo Fallskämsklubb. De var där som observatörer. Jocke Berlin, RI i SFF, hade bjudit in dem eftersom de visat intresse för att ta del av upplägget på vår svenska BAS-kurs.

Norge har ett liknande koncept, men i mycket mindre format, som kallas A-kursen och är obligatoriskt tillsammans med packutbildning för att erhålla A-cert. Detta har skett löpande som utcheckning när en elev blivit klar med sin utbildning. Norges A-kurs är tre timmar lång och berör bara som hastigast flera av de moment som ingår i BAS-kursen.

Värdefullt erfarenhetsutbyte

Knut Lien tycker att besöket varit mycket värdefullt. ”Det är ett intressant koncept att samla så många nya hoppare på en gång, med möjlighet att lära känna varandra och utbyta erfarenheter”, säger Knut. ”Besöket har varit väldigt inspirerande för både mig och Örjan, och vi tar med oss en hel del goda tips och idéer. Mest värdefullt har varit att få chans att nätverka med Jocke Berlin och de andra förbundsinstruktörerna. Det har varit väldigt givande och vi har redan planerat en del samarbete under nästa säsong.”

Ska införas direkt

Örjan Nilsen tar med sig enkla, men bra rutiner, som han tänker införa

direkt i hemmaklubben nästa år. ”Bara en sådan enkel sak som att alla elever i Sverige måste ha fotledsskydd. Vi har aldrig tänkt på det själva, men håller med om att det är ett bra och enkelt sätt att förebygga skador.” I Sverige införs en regeländring i SBF nästa år, där det krävs 100 hopp innan man får hoppa med tvådelad klädsel. ”Jättebra idé”, tycker Örjan. ”Det kommer vi också införa hemma i Norge.”

Hela helgen genomsyrades av bra diskussioner

Det var inte bara Jocke och de norska besökarna Knut och Örjan som hade ett positivt utbyte av erfarenheter. Det hade också deltagarna på BAS-kursen. Alla grupperna genomsyrades av en positiv och engagerad anda där det blev riktigt bra diskussioner. Det var många viktiga ämnen som lyftes under helgen och alla deltagare verkade nöjda efter kursens slut. Syftet med BAS-kursen är att ge hopparna en ökad förståelse och kunskap om bestämmelser, utrustning och risker. Eller som Jocke Berlin avslutade vid sista samlingen: ”En BAS-utbildad hoppare är en självständigt tänkande individ, som vet att sätta sina egna gränser och som känner och tar ansvar för sin egen och andras hoppning.” ■

Årets VM – så presterade de svenska hopparna

Text: Solveig Klug

Samtliga tävlande från Sverige på VM i USA i Speed, FS4 och Wingsuit Performance.

Årets VM genomfördes i Tjeckien för Canopy Formation och Precision, i Sydafrika för Canopy Piloting och i USA för FS4, Speed och Wingsuit Performance.

Precision i Tjeckien

I början av september avgjordes VM i Precision. Sverige hade en precisionshoppare på plats, Magnus Falk, som inte var helt nöjd.

– VM gick sådär, varken bra eller dåligt. Det var stundtals lite luriga vindar i Prostějov i Tjeckien. Första hoppet vände vinden 180 grader, när jag var på final. Det blev jättekonstigt men som tur var fick jag göra ett omhopp. Jag använde en teknik som en god vän inte tyckte såg ut att passa mig, så jag gick tillbaka till min gamla teknik. Det kändes genast bättre, men jag fick inte till helt rätt fokus, så nollorna kom inte som jag ville och behövde, berättar han.

Resultatet på hans åtta hopp i grundserien var 3,1,0,2,2,1,1,1=11 cm.

– Det var precis vad som krävdes för att få göra semifinalhoppet. Där kom jag in lite för flackt och fort vilket resulterade i två centimeter.

Magnus Falk i Precision.

Foto: Mathilda DV

Mattias Flybring.

Magnus Falk slutade på 33:e plats av 134 hoppare.
– Det är okej, men jag siktar högre och vill mer...jag kom ju fyra på EM i Ravenna i Italien förra året. Om jag har tid och råd så öser jag på så länge jag känner att jag har en bra utvecklingspotential. Jag är känd för att vara ganska envis, säger han.

Canopy Formation i Tjeckien

Även VM i Canopy Formation avgjordes i Tjeckien i början av september. Det svenska laget Team Oktan CF från Fallskärm Gefle

Resultat Canopy Formation:

1. Qatar: Totalt 234 poäng, snitt 29,3
2. Frankrike: Totalt 212 poäng, snitt 26,5
3. Frankrike: Totalt 206 poäng, snitt 25,8
4. Finland: Totalt 144 poäng, snitt 18
5. Sverige: Totalt 81, snitt 10,1

Crew Club, som består av Oskar Klahr och Andreas Frisk med Jonas Nilsson på video, gjorde ett bra resultat med som bäst 13 poäng i ett av hoppen. I CF-2 fanns det några klara favoriter, Qatar och Frankrikes två lag. De var överlägsna och Finland höll sig väl framme och landade på en fjärde plats.

Det svenska laget är ganska nöjda med att få över tio poäng, att jämföra med 2023, då de hade 5,4 poäng på SM.

– Bra utveckling, tycker både laget och hemmaklubben FGCC.

Canopy Piloting i Sydafrika

I slutet av september var det dags för VM i Canopy Piloting och Sverige representerades av Stefan Burström, SF, och Mattias Flybring, SÖFK. Stefan har många års rutin från täv-

lingar runt om i världen, medan Mattias debuterade internationellt förra året i Dubai.

Inför tävlingen hade Mattias satt målen att prestera bättre än i fjol i Dubai.

– Mitt mål var att göra 2,5 m/sek i Speed, 75 poäng i Zone Accuracy och 120 meter i Distans. Men framför allt att vinna över Burström!

Så hur gick det?

– Det gick bra! Det var väldigt krävande att hoppa i Sydafrika. Vi landade 1200 meter över havsnivå och luften var mycket tunnare, med mindre bärkraft i skärmen och allt gick fortare. Du sjunker igenom mer när du swoopar.

I runda ett i grenen Distans nådde Mattias 123,24 meter, och i Accuracy fick han 75 poäng i tredje rundan. Men i Speed slog Stefan honom. Mattias berättar vidare:

– Jag hade förutspått att jag skulle slå Stefan nästa år. Att det hände ett år tidigare ser jag som en glad överraskning. Men det är bara i en tävling, om jag gör det fler gånger kan jag börja klappa mig själv på axeln. Det är Stefans eget fel, det är ju han som har coachat mig och det är jag väldigt tacksam för. Min plan framöver är att fortsätta tävla. Jag måste försöka göra en tidsplan hur jag ska göra med en "full sail"-skärm, ett material som de vassaste skärmarna är gjorda av, och mutantsele som gör att man enkelt kan ändra sittpositionen i selen.

Totalt ställde 49 tävlande upp i Canopy Piloting.

Speed, FS4, och Wingsuit Performance i USA

I oktober var det dags för VM i USA med över 300 tävlande, varav nio från Sverige. Sverige deltog i grenarna FS4, Speed Skydiving och Wingsuit där de tävlande gjorde mycket bra resultat.

Foto: Jonas Nilsson

Team Oktan efter träning i Västerås.

Resultat Canopy Piloting

I ordningen Accuracy, Distance, Speed med placering och poäng per delgren samt totalpoäng.

1. USA Curt Bartholomew: 2 289.000 | 2 259.034 | 2 291.824 | 839.858
2. Förenade Arabemiraten Abdulbari Qubaisi: 1 289.010 | 5 248.047 | 8 251.811 | 788.868
3. Argentina Marcos Darman: 13 246.318 | 6 243.635 | 4 271.975 | 761.928
26. Sverige Mattias Flybring: 23 198.043 | 20 161.520 | 26 175.489 | 535.052
28. Sverige Stefan Burström: 31 168.626 | 25 152.092 | 23 189.698 | 510.416

Sista tävlingsdagen genomfördes det fjärde världsmästerskapet i Canopy Piloting Freestyle 34 hoppare ställde upp.

Freestyle poäng totalt

1. USA Justin Price: 289.934
2. USA Curt Bartholomew: 231.602
3. Spanien Pablo Hernandez Moll: 218.202
16. Sverige Mattias Flybring: 116.670
20. Sverige Stefan Burström: 97.748

Foto: Privat arkiv

Henrik Raimér, Susana Leal och Sara Lundqvist var nöjda med sina prestationer i Speed.

Resultat Speed: Bästa runda, Sammanlagt tid alla rundor och snitt:

DAMER

1. Australien, Natisha Dingle: Bästa runda 492.08 Totalt 3865.75 Snitt 483.22
2. Australien, Tanita Rutherford: Bästa runda 476.47 Totalt 3773.33 Snitt 471.67
3. USA, Brianne Thompson: Bästa runda 480.93 Totalt 3763.81 Snitt 470.48
6. Sverige Sara Lundqvist: Bästa runda 455.76 Totalt 3570.45 Snitt 446.31
9. Susana Leal: Bästa runda 434.12 Totalt 3404.58 Snitt 425.57

OPEN

1. USA Niklas Daniel: Bästa runda 525.44 Totalt 4180.05 Snitt 522.51
2. Spanien Sebastián García Gutiérrez: Bästa runda 519.03 Totalt 4090.09 Snitt 511.26
3. Australien Mervyn O'connell: Bästa runda 522.74 Totalt 4060.62 Snitt 507.58
5. Sverige Henrik Raimér: Bästa runda 502.86 Totalt 3990.68 Snitt 498.84

MIXED TEAM

1. Australien: Bästa runda 504.79 Totalt 1494.33 Snitt 498.11
2. USA: Bästa runda 493.52 Totalt 1466.23 Snitt 488.74
3. Tyskland: Bästa runda 485.08 Totalt 1442.99 Snitt 481.00
7. Sverige: Bästa runda 468.15 Totalt 1392.78 Snitt 464.26

NATIONELLT LAG

1. USA: Totalt 11804.10 Snitt 1475.51
2. Australien: Totalt 11685.58 Snitt 1460.70
3. Tyskland: Totalt 11669.05 Snitt 1458.63
5. Sverige: Totalt 10965.71 Snitt 1370.71

Speed Skydiving

I Speed representerades Sverige av Henrik Raimér, Sara Lundqvist och Susana Leal, samtliga från Stockholms Fallskärmklubb. Detta var den största speedtävlingen sett till antal deltagare någonsin i VM-sammanhang. 44 deltagare totalt, varav 14 damer.

Henrik Raimér summerar lagets prestationer och hur han upplevde VM:

– Hela fem svenska rekord samt två personbästa sattes. De svenska rekorden är i lag (både totalt och en runda), mixed (både totalt och en runda) samt totalt dam (Sara Lundqvist). Susana Leal satte även personbästa både totalt och på en runda och jag placerade mig på femte plats, vilket jag är supernöjd med. Jag hade siktat på topp fem och lyckades med det. Jag var till och med närmare fjärdeplatsen än vad jag räknat med.

Alla tre presterade bra både som lag och i mixed, även om de inte hade med toppstriden att göra. Räknar man bara de europeiska tävlande, så hamnade de på tredje plats i båda kategorierna.

Tävlingen flöt på bra, men påverkades av ovanligt många omhopp på grund av att Flysights (GPS-mottagaren) tappade mottagningen. Det gjorde att många deltagare fick göra omhopp, vilket drog ut på tiden.

Var det något som överraskade på tävlingen?

– Överraskande var deltagare som underpresterade. Marco Hepp som tidigare var en guldaspirant slutade fyra i Openklassen och Brianne Thompson, som även hon var en guldaspirant, slutade trea i damklassen.

– För den som är oinsatt kan det vara överraskande att Sebastian Garcia tog silver, men han presterade extremt bra på EM förra året utan speciellt mycket träning och nu med mer träning visste vi att han skulle vara med i toppstriden. Även Mervyn O'Connell från Australien hade vi bra koll på, då han hade tränat med oss i Gryttjom stora delar av sommaren. Att han skulle vara med i toppen och slåss visste vi sedan tidigare.

Vad tar du med dig från VM?

– Jag tar med mig den otroligt fina gemenskap som finns bland de tävlande i Speed över landsgränserna. Alla peppar, stöttar och hjälper varandra med det gemensamma målet att få sporten att växa och utvecklas. Man gläds åt varandras framgångar och det tycker jag är fint.

Hur ser dina planer ut framöver?

– Nästa år är det EM i Österrike och jag ska göra allt jag kan för att vi ska åka dit med den största svenska Speed-delegationen någonsin. Min förhoppning är att minst sex personer åker, tre herrar och tre damer, så att vi kan ställa upp med tre lag i mixed. Sverige kan som mest representeras av tio deltagare.

Susana Leal gjorde sitt andra VM.

– Jag deltog i mitt första VM för två år sedan i Arizona och förra året var jag en del av laget som tog EM-silver i Tjeckien, så det här var min tredje större tävling. Liksom tidigare år har jag tränat och tävlat så mycket jag kunnat inför mästerskapet.

Hur gick det på tävlingen?

Jag hade rätt höga förväntningar på mig själv inför det här VM:et och nådde dem inte helt, men är ändå väldigt glad över mina resultat. Jag siktade på en tionde plats i damklassen och slutade nia. Dessutom gjorde jag mitt hittills snabbaste hopp och satte även ett nytt personbästasnitt på åtta rundor.

Vad tar du med dig för erfarenheter?

– Det är hur fantastisk Speed-familjen är och hur oerhört roligt det är att tävla.

Hur ser dina planer ut framöver?

– Nästa år blir det såklart SM och sedan EM/världscupen i Österrike under sensommaren. Dessförinnan blir det sannolikt någon ISSA-tävling, men datumen är inte släppta än så vart det bär av visar sig först i vår.

Sara Lundqvist är också nöjd med sin prestation.

– Jag siktade på en sjätteplats i Female och satte det. Jag har varit med på en del SM- och ISSA-tävlingar och fått med mig en hel del erfarenheter därifrån inför VM. Du är på ett call ena stunden och nästa är du det inte. Det är mycket av och på när planeringen ändras, så det gäller att hela tiden vara beredd.

– En sak jag önskar att jag hade haft med mig var en kamera på huvudet för att få med utsikten, för den var magisk. Och det var roligt att få träffa alla tävlingskompisar igen.

Hur ser dina tävlingsplaner ut framåt?

– Just nu har jag inga direkt satta tävlingsplaner. Schemat för 2025 är inte spikat, förutom SM i juli/augusti och EM i augusti. Datumen för ISSA-deltävlingarna bör komma ut strax efter årsskiftet och beroende på hur de landar på säsongen blir det väl två, tre ISSA-tävlingar.

Echochamber Oceanside vid ett träningshopp inför VM.

Foto: Anders Brouzell

Foto: Solveig Klug

Ola Johansson var mycket nöjd med sin 13:e placering i Wingsuit performance.

FS4

Det svenska laget Echochamber Oceanside från Stockholms Fallskrämsklubb landade på en fin femteplats på VM i FS4, vilket också var lagets målsättning. Laget består av Ulf Liljenbäck, Mattias Nord, Rikard Rodensjö, Johan "Smögen" Edvall och Anders Brouzell på kamera.

"Vi är riktigt nöjda med vår prestation då vi tar en femteplats och vinner den inofficiella titeln "världens bästa amatörlag."

Lagkaptenen Ulf Liljenbäck berättar om strapatserna inför tävlingen, prestationerna och resultatet:

– Vi åkte till DeLand veckan före VM för att träna från deras Twin Otter och tillsammans med landslagen från Tyskland och Norge, både open och damerna, samt England var vi ett härligt gäng med sikte på att hoppa massor. Tyvärr gick flygplanets ena motor sönder och vi fick hoppa ur deras Caravan i stället. För oss som hoppar Twin Otter i Gryttjom spelade det inte så stor roll, men för de lag som inte annars hoppar ur Ottern var det ett stort avbräck. De valde att åka till ett annat fält och för att få in så många exitar som möjligt ur den flygplanstyp som skulle användas på tävlingen.

– Vi hoppade så mycket vi kunde, och det gick riktigt bra. Bättre än någonsin och självförtroendet steg för varje hopp. Exitarna satt som de

skulle, vi hade ett härligt driv i både random och block.

Under ett av träningshoppen fastnade Ulfs cuthandtag på något vis och lossnade i frifall. Det blev ett par sekunders pekande innan han förstod vad som hade hänt. Men sedan körde laget på tills det var dags att dra fallskärmen, i Ulfs fall reserven.

– Från DeLand bilade vi till Beaufort i North Carolina, där VM skulle avgöras, för att göra ett gäng hopp på plats. Flygplatsen ligger precis vid havskanten, vilket gjorde att vi flög lika mycket över vatten som över land.

– Sett över alla tio rundor gjorde vi flera riktigt bra hopp, men också ett par skithopp. Vi hade för få hopp tillsammans i år för att hålla emot och ta oss igenom de delar av hopp som är känsliga utan att göra misstag. Det straffade oss genom både busts, förlorat tempo och långsammare flygning.

– Närmast framför oss i jakten på poäng hade vi det belgiska laget Hayabusa. I några rundor var vi bättre än dem och i några rundor låg vi lika, men sedan drog de ifrån och det svenska laget hamnade på en femteplats.

Under oss var det tyska laget ett ständigt hot genom hela tävlingen, men den ledning på fem poäng över dem efter dag ett släppte vi inte och det blev till slut sex poängs skillnad mellan dem och oss.

Sagt på sociala medier:

"En stor del av att tävla i fallskrämslippning är att man bara kan göra sitt bästa och det gör även alla andra lag och sedan får domarna säga sitt. Detta leder till en riktigt skön stämning bland lagen som gör oss till både tävlande och riktigt goda vänner." (Echochamber Oceanside på Facebook)

Wingsuit Performance

Sveriges enda tävlande i Wingsuit Performance, Ola Johansson från Fallskrämsklubben Cirrus Göteborg, hade som realistiskt mål att hamna bland de 15 främsta. Det blev en fin 13:e plats. Bland de europeiska deltagarna placerade han sig på en fjärdeplats.

– Jag hade någonstans en dröm om att hamna bland de tio främsta, men med tanke på konkurrenssituationen kan jag inte vara annat än nöjd. Flera av de bästa i min klass tävlar och tränar mer eller mindre på heltid, berättar han.

Wingsuit är en krävande gren där behövs både styrka och koordination, men även rutin är en viktig del.

– Jag känner att det går bättre och bättre och jag vill fortsätta utvecklas. Jag har mycket kvar att lära.

Hur ser planerna ut härnäst?

– Förhoppningsvis blir det ett Europamästerskap i Tjeckien nästa år, jag är redan kvalificerad dit, berättar Ola.

Läs intervjun med Ola Johansson på sidan Nyfiken på.

Här kan du se alla tävlingsresultat på VM i USA:

<https://results.worldskydiving.org/FrontEnd/CompetitionCollection/1065> ■

Resultat FS4

1 USA:
24 27 33 36 31 23 26 26 25 22 - 273 27.3
2 Frankrike:
22 23 33 32 29 23 22 21 25 22 - 252 25.2
3 Qatar:
21 20 26 32 29 20 21 20 19 20 - 228 22.8
4 Belgien:
19 21 25 25 25 20 19 17 21 20 - 212 21.2
5 Sverige:
17 21 24 26 22 16 20 14 19 17 - 196 19.6

Resultat Wingsuit performance:

Bästa distans i meter | Bästa km/h | Bästa tid sek | Poäng totalt
1 Australien Luke Rogers:
4821 | 288.2 | 110.6 | 292.1
2 Australien Jason Dodunski:
4838 | 290.1 | 106.2 | 291.1
3 Kuwait Ali Asker:
4983 | 297.4 | 102.8 | 288.9
13 Sverige Ola Johansson:
4154 | 267.8 | 92.7 | 250.3

Framväxten av höghöjdshoppning som militär infiltreringsmetod

Text: Bo Sunnefeldt

Exit höghöjdshoppning i Danmark 1987.

Full utrustning inför höghöjdshoppning i Danmark 1987.

Erfarenheterna från andra världskriget påvisade behovet av svensk luftburen förmåga, dels för insats på stora avstånd av mindre enheter för spaning och strid, dels för att kunna illustrera och öva realistiskt mot luftlandsatta förband. Efter diverse utredningar och försök upprättades 1952 Arméns Fallskärmsjägarskola (FJS) i Karlsborg.

Luftlandsättningskonceptet byggde på fällning från låg höjd (350 meter i fredstid och 150 meter i krig) med automatiskt utlösta och i princip ostyrbara rundkalottsskärmar. I takt med en successiv ökning gällande upptäckts- och bekämpningsrisker sågs fördelarna med att kunna fälla bortom det fientliga luftförsvarets räckvidd, alltså från högre höjder.

Grunden lades för civil sporthoppning

Genom att fälla på högre höjd kunde även avståndet ökas från målområdet. Metoden skulle dock kräva styrbara skärmar med hög egendrivning och flexibel utlösningshöjd för att uppnå optimal drivningssträcka. Det senare kravet skulle kunna tillgodoses med manuell skärmutlösning. Sådana skärmar användes tidigt vid uppvisningar och för räddningsändamål i flygfarkoster.

Det officiella premiärhoppet vid skolan med manuellt utlöst skärm gjordes 1955. På initiativ av eldsjälarna vid FJS lades grunden för civil sporthoppning samma år genom bildandet av Svenska Fallskärmsklubben (senare Svenska Fallskärmsförbundet, SFF).

Ett antal FJS-officerare blev svenska hög-

höjdspionjärer, då de hoppade i Norge 1970 från 11 300 meter. Skärmarna var av rundkalotttyp med viss egendrivning. Hoppen var helt "ofäktmässiga", det vill säga att de gjordes i dagsljus och utan vapen/packning. Den så kallade HALO-metoden (High Altitude Low Opening) tillämpades. För svensk militärs användning var dock HAHO-metoden (High Opening) den som ansågs kunna vara mest aktuell.

Fördelar med HAHO-metoden

Det var emellertid först genom utvecklingen av vingskärmar, som förflyttningen i luften kunde ökas till sträckor som gjorde höghöjdshoppning intressant som infiltreringsmetod. HAHO-metoden innebär att fallskärmen utlöses några sekunder efter uthoppet på hög höjd (över 4 000 meter) varefter hopparen glidflyger och precisionslandar. Fördelarna är – förutom att flygplanet unddras från bekämpning av luftvärnssystem med kort räckvidd – att fällningen kan ske dolt för optisk observation, med mindre krav på geografisk exakthet.

Dessutom medger det landning på liten yta och i högre markvindar. Därutöver kan hoppen ske mer diskret genom fällning över eget område och även genom att andra flygplan än de militära kan nyttjas.

Fäktmässiga höghöjdshopp, spännande, men inte helt riskfria

Vid en svensk tillämpning av metoden ansågs

Gästskribent

Bo Sunnefeldt

befäl vid Fallskärmsjägarskolan, FJS, 1973-1980, 1985-1987

Läs mer om Bo Sunnefeldt här: <https://vision127.se/wp/>

Kuriosa: Bos hopperfarenheter låg senare till grund för beskrivningen av operatören Carl Hamiltons höghöjdsfällning i Jan Guillous roman Ingen mans land.

Ytterligare läsning för den som är intresserad: Anders Frankson, Sverige under kalla kriget (2024). Kapitel om höghöjdshoppning.

den vara begränsad av att vissa operativa förutsättningar behövde råda samt av att några taktiska grundkrav måste vara uppfyllda. Utöver det skulle hänsyn behöva tas till ett antal allmängiltiga fysiologiska, tekniskt/materiella, klimatologiska och utbildningsmässiga faktorer.

Under min tjänst vid FJS utsågs jag till att studera utländska erfarenheter på området. Det danska specialförbandet Jaegerkorpset i Ålborg visade sig ha mest att tillföra.

Jag anmälde därför till deras försökskurs i HAHO-hoppning med genomförande i juni 1987. Väl förberedd såväl teoretiskt (efter en omfattande studie av metodens problematik) som fysiologiskt (efter en expedition till Mount Everest) fick jag i Danmark göra ett antal fäktmässiga höghöjdshopp.

Det var onekligen spännande att utan GPS och med höjdmätare som bara gick till 5 000 meter göra såväl HAHO- som HALO-hopp (två minuters fritt fall!) med syrgasandning och i mörker, sträng kyla (-40°C) samt med tung ryggsäck! Att hoppningen dock inte var problem/riskfri fick jag själv uppleva då en synnerligen hård skärmöppning åstadkom blod i hjärtsäcken.

Den optimala hopphöjden visade sig vara cirka 7 500 meter, varifrån drivningssträckan var flera mil. Höjder däröver gav försumbara ökningsdrivningssträckan på grund av den tunnare luftens låga bärighet, samtidigt som de medicinska riskerna ökade markant. Utbildningen ansågs också vara alltför omfattande, komplex och kostsam i en värnpliktsbaserad organisation. Idag är det bara Särskilda operationsgruppen (SOG), kärnförbandet i Försvarsmaktens specialförband, som kan tillämpa metoden. ■

Kontakta SFF

Kansliet Pontus Widéns väg 18 | 722 23 Västerås | Telefon: 021-41 41 10 | E-post: info@sff.se

Beställ utbildningsmaterial

Beställning av böckerna Hoppa Fallskärm och Flyga Fallskärm görs via mejl till kansliet. info@sff.se

- Boken "Hoppa fallskärm" är en utbildningsbok i grunder för fallskärms-hoppning
- Boken "Flyga fallskärm" är en utbildningsbok i fallskärmsflygning

Vill du veta mer om...

Skatter och avtal
Lina Gardlow, linagardlow@hotmail.com

Ekonomi
Stefan Nilsson, kassor@sff.se

Kommunikation och presskontakt
Anna Oscarson, anna.oscarson@sff.se

Försäkringsfrågor
Joakim Berlin, ri@sff.se
Stefan Nilsson, kassor@sff.se

Materielkommittén
Robert Alasuutari, alasuutari@gmail.com

Utbildnings- och säkerhetskommittén
Joakim Berlin, ri@sff.se

Tävlingskommittén
Lena Kaulanen, lena.kaulanen@gmail.com

Luftrumsfrågor
Johan Barth, johan.barth70@gmail.com

Totalförsvarskommittén
Jens Grahn, jens.grahn@sff.se

SFF:s kansli

Riksinstruktör och kanslichef
Joakim Berlin, ri@sff.se

Kanslist, medlemsärenden
Penny Robertson-Pearce

Svenska Fallskärmsförbundets styrelse

Amos Hedberg
ordförande
ordforande@sff.se

Anna Oscarson
vice ordförande
anna.oscarson@sff.se

Stefan Nilsson
kassör
kassor@sff.se

Rasmus Olofsson
ledamot
rasmus.olofsson@sff.se

Jens Grahn
ledamot
jens.grahn@sff.se

Johan Hellström
suppleant
johan.hellstrom@sff.se

Valberedningen: Catharina Gilljam - catharina.gilljam@gmail.com, Andreas Isaksson - andersisak@hotmail.com, Lina Gardlow - linagardlow@hotmail.com

Svenska Fallskärmsförbundet är en frivillig försvarsorganisation, medlem i Flygsportförbundet och Riksidrottsförbundet.

Transportstyrelsen har till Svenska Fallskärmsförbundet delegerat tillsynen av sporthoppning med fallskärm i Sverige.

www.sff.se

På hemsidan hittar du bland annat fakta, information, nyheter om hoppning och tidsningsarkiv

God jul &
gott nytt år

önskar vi på
redaktionen

